

Časopis České obce sokolské

SOKOL

7-8
2014

V Tyršově domě k návrhu zákona o podpoře sportu

V sídle ČOS se konala veřejná rozprava k návrhu zákona o podpoře sportu

Sokolští táborníci jako Vikingové i detektivové

Tak jako každoročně, i letos si děti užívaly část prázdnin na letních sokolských táborech

Rok 1968 v historii Sokola

Sokolové si spolu s celou českou veřejností připomenuli neblahé výročí českých dějin – 21. srpen 1968

Z obsahu

Zpravodajství

- 3 Uctění památky parašutistů
- 3 Sportovní delegace města Aguilas na jednání v ČOS
- 3 Připomenutí M. Tyrše v Olomouci
- 4 Vzpomínkové akce v Přerově
- 4 Pietní akty v Ležákách a v Pardubicích
- 5 V Tyršově domě k návrhu zákona o podpoře sportu
- 6 Úspěšná akademie v Benátkách
- 7 Výstava „Od Jahna k Tyršovi“

Sokolská všestrannost, sport pro všechny

- 8 Sokolové v Paříži
- 9 Úspěšná generálka na příští jaro
- 9 V Novém Městě nad Metují se opět šplhalo
- 10–11 Sokolští tábourníci jako Vikingové i detektivové
- 12 Se Sokolem kolem Žďáru
- 12 V Příboře budeme SoKolŠlapat
- 12 Hledání Ferdý Mravence

Výkonnostní a vrcholový sport

- 13 Sokolské gymnastické mládí na MČR
- 13 Mistrovské úspěchy hradeckých atletů
- 14 Mezinárodní volejbalový kemp v České Třebové
- 14 MČR U17 v plážovém volejbalu
- 15 Slatiňanská IGNIS druhá na MČR
- 15 Canicross: Hill 's cup pokračoval v Sušici
- 16 Dva tituly pro šermíře ze Šternberku
- 16 Medaile pro bystřické šermíře
- 17 Za zelenými stoly v Poděbradech
- 17 Po dvou letech patří titul opět Dobrušce
- 18 O putovní pohár Sokola Benátky nad Jizerou
- 18 Tsunami Cup v Dolních Beřkovicích
- 19 Úspěchy zlínského vzpírání
- 19 Vítkovičtí zápasníci ve Vídni
- 20 Letní seminář karate
- 20 Skvělé výkony bojovníků ze Sokola Olomouc-Nemilany
- 21 Sokolští sportovci na letních soustředěních

Vzdělávání, kultura, společnost

- 22 „Díky za každé dobré ráno!“
- 24 Rok 1968 v historii Sokola
- 25 Vojenská neděle ve Strážnici
- 25 Blahopřání
- 26 Rok výročí Sokola Beňov
- 27 Termínová listina akcí ÚŠ ČOS

Editorial

Léto je za námi, ale žádná „okurková sezóna“ to tedy nebyla. Alespoň tak se to jeví z pohledu redakce. Žádné lámání hlavy „co jen do letního dvoučísla časopisu dát“. Sokolovny většinou přes léto osiřely, ale činnost v Sokole neustala. To se také odráží na stránkách tohoto vydání.

Pravda, část zpráv je z událostí krátce před prázdninami, které se kvůli uzávěrce do červnového vydání nedostaly, ale přesto

v letních měsících se toho událo až až.

Některé sokolské jednoty či župy pořádaly své letní tábory, sportovní oddíly pak soustředění, na nichž se připravovaly na novou sezónu. A o tom, že děti se na těchto akcích nenudily a odvážely si spoustu nových zážitků i dovedností, svědčí zprávy našich dopisovatelů, kteří atmosféru některých táborů a soustředění přibližují textem i fotografiemi ve svých příspěvcích. Ale letní měsíce byly nejen ve znamení odpočinku, oddechu a nabírání nových sil, ale také se v nich soutěžilo. Například v Sušici v červenci pokračoval canicrossový Hill 's cup, nebo v Dolních Beřkovicích se odehrál již patnáctý ročník Tsunami Cupu – turnaje v malé kopané.

Začátkem srpna došlo na půdě Tyršova domu k události důležité pro celé české sportovní prostředí – konala se zde veřejná rozprava k návrhu zákona o podpoře sportu, kterou ve spolupráci s ČOS uspořádaly Český olympijský výbor a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Cílem rozpravy bylo projednat a pojmenovat priority při novelizaci zákona o podpoře sportu, který je v dosavadní podobě platný od roku 2001. Novelizace tohoto zákona patří k prioritám současné vlády, která by ji chtěla pustit do legislativního procesu do konce letošního roku. Je nesporně dobře, že Česká obec sokolská je nejen u projednávání tohoto důležitého zákona, ale je také aktivní při jeho projednávání a připomínkování. Podrobnější zprávu o průběhu této veřejné rozpravy a tématech, která projednávala, naleznete v tomto vydání časopisu.

Témat, jimž se toto vydání věnuje, je samozřejmě mnohem více – například o výstavě Od Jahna k Tyršovi, kterou v Českém centru v Mnichově uspořádal TV Sokol Mnichov, o tom, jak sokolové navštívili Paříž, na rok 1968 v historii Sokola vzpomíná bratr Vladimír Richter ze Sokola Královské Vinohrady, cvičitelé uvnitř listu naleznou metodický materiál, který podle vystoupení místonáčelnice sestry Dagmar Toncarové na srazu v Tyršově domě zaznamenala sestra Jarina Žitná.

Zkrátka, i v tomto vydání bylo mimo jiné cílem, aby si každý čtenář našel „to své téma“. Stačí jen zalistovat...

*Hezké čtení přeje
Zdeněk Kubín*

● **Časopis SOKOL**, 71. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537 Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafika:** Linda Hušková ● **Zlom:** Ilona Hodková ● **Redakční rada:** Josef Těšitel, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Zdeněk Kubín, Dagmar Fischerová ● **Obálka:** Z letního tábora Sokola Dvůr Králové, foto Pavlína Špatěnková ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Uctění památky parašutistů

■ Každoročně se 18. června v Resslově ulici v Praze koná pietní vzpomínka na poslední boj sedmi českých a slovenských parašutistů v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje. Ne jinak, 72 let od události, tomu bylo i letos. Padlým výsadbářům z operace Antropoid, kterým se podařilo spáchat atentát na Reinharda Heydricha, se za Českou obec sokolskou přišla poklonit starostka ČOS sestra Hana Moučková, sestra Anka Holanová a bratři Lukáš Křemen, Dušan Drahoňovský, Marek Manda a Filip Jandus. Taktéž několik sokolů stálo s prapory čestnou stráž. Po kladení věnců se hosté odebrali do

chrámu sv. Cyrila a Metoděje, kde proběhla panychida. Poté se zúčastnění mohli přistavenými autobusy svézt do Dejvic, kde na Vítězném náměstí proběhl výsadek několika parašutistů. Zde, v Technické ulici, proběhlo další klade-

ní věnců a uctění památky u pomníku, který byl vystaven na počest parašutistů československé zahraniční armády a jejich spolupracovníků z domácího odboje, kteří padli za druhé světové války. -kw-

Sportovní delegace města Aguilas na jednání v ČOS

■ Starostka ČOS sestra Hana Moučková spolu s dalšími zástupci odborných útvarů ČOS přijala 25. června v Tyršově domě delegaci města Aguilas z jihovýchodního Španělska vedenou místostarostou města. Dalšími členy delegace byli představitelé sportovního prostředí a turistiky.

Cílem návštěvy bylo představení sportovních zařízení města Aguilas a nabídka k využití těchto sportovišť a dalších zařízení pro sportovce ČOS. Město Aguilas má vynikající klimatické podmínky umožňující celoroční využití i venkovních sportovišť a rovněž velmi širokou škálu sportovních zařízení pro nejrůznější sporty sálové. Uvedená nabídka je pro sportovce ČOS možností k různým tréninkovým pobytům, soustředěním, kurzům i rekreačním pobytům.

Vladimír Dostál

Připomenutí M. Tyrše v Olomouci

■ Při příležitosti 130. výročí tragické smrti zakladatele Sokola dr. Miroslava Tyrše uskutečnili v pátek 8. srpna olomoučtí sokolové vzpomínkový akt u olomoucké sokolovny. K renovované bystě Miroslava Tyrše, jejímž autorem byl známý olomoucký sochař Julius Pelikán,

odhalené v září 1932 ke 100. výročí Tyršova narození, položili zástupci Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy květiny.

Spolu s nimi uctil památku M. Tyrše také předseda olomoucké pobočky Československé obce legionářské. U bysty stáli čestnou stráž

v historických krojích s župním praporem čtyři mladí členové našeho spolku. Před zahájením i při ukončení vzpomínky na Miroslava Tyrše zazněly tóny v podání sokolského trubače. Projev k přítomným účastníkům měl župní vzdělavatel. Vilém Klega

Vzpomínkové akce v Přerově

■ Z rozhlasové glosy kardinála Dominika Duky jsem se seznámil s názorem některých historiků, že první a druhá světová válka byly vlastně válkou jednou, ale ve dvou etapách. V obou válkách hráli svou roli sokolové, zejména v domácím a zahraničním odboji. V Přerově, tak jako jinde, se stalo tradicí, že se zástupci Sokola zúčastňují různých vzpomínkových akcí na události, které s oběma válkami nějak souvisely, třeba i těmi po skončení války.

Tak tomu bylo i letos v červnu. Byli přítomni na pietních vzpomínkách 18. června na přerovském hřbitově a 19. červ-

na u pamětní desky podplukovníka ruských legií Jana Gayera u hradeb města Přerova.

Vzpomínka na přerovském hřbitově byla organizována městem Přerovem a sokolové byli na ni pozváni primátorem Jiřím Lajtochem. Dostavili se v hojném počtu a v krojích vytvořili důstojný rámec celému aktu. Úvodní slovo pronesl náměstek primátora Michal Zácha. Historik František Hýbl pak popsal okolnosti, za kterých došlo k hromadné vraždě 265 karpatských Němců vracejících se v červnu 1945 na Slovensko do svých domovů, které museli opustit v roce 1944.

Čs. obec legionářská pak 19. června 2014 připravila vzpomínku na Jana Gayera, člena přerovského Sokola a důstojníka Čsl. legií v Rusku. Vedl naše legionáře v boji začátkem června 1918 u ruského Lipjagu, byl těžce raněn a zranění podlehl. Gayerův památník ve své kopii je umístěn nedaleko jeho rodného domu v Přerově, pod hradbami města Přerova.

Jaroslav Skopal

Pietní akty v Ležákách a v Pardubicích

■ Stovky lidí si koncem června připomněly na místě bývalé osady Ležáky na Chrudimsku 72. výročí jejího vyhlazení nacisty. Pietního aktu se zúčastnil prezident Miloš Zeman, nechyběli ani sokolové – zástupci Sokolské župy Východočeské-Pippichovy a Tělocvičné jednoty Sokol Pardubice I.

Osadu Ležáky vypálili nacisté před 72 lety, 24. června 1942, v odplátě za to, že se zde ukrýval radista paravýsadku SILVER A Jiří Potůček s vysílačkou Libuší; v následujících dnech bylo 33 naprosto nevinných dospělých obyvatel Ležáků – mužů i žen – popraveno v Pardubicích na Zámečku. Před popravou bylo od ležáckých žen odděleno 13 dětí, které byly později zavražděny v plynových komorách v polském Chelmnu. Přežila pouze dvě děvčata, která byla předána k převýchově do německých rodin. Byly to sestry Štúlíkovy.

Město Pardubice a jeho okolí se stalo během druhé světové války střediskem odboje proti fašismu. Památku těchto událostí připomíná i naučná stezka „Pardubicemi po stopách Silver A“. Proto se zde také každoročně koncem června konají pietní akce, které připomínají smutné události roku 1942, ale i hrdinství prostých lidí. Zástupci Sokolské župy Východočeské-Pippichovy a Tělocvičné jednoty Sokol Pardubice I položením věnců a květin na pietních místech v Ležákách na Chrudimsku, v Pardubicích na Zámečku a v Trnové každoročně vzdávají hold

a uctívají památku těchto statečných lidí. Výsadková skupina SILVER A plnila své úkoly v Pardubicích. Vybuodovala zde rozsáhlou síť spolupracovníků, která v době své největší aktivity měla více než 140 členů. Mnozí z nich byli i členy Sokola. Jmenujeme alespoň ty sestry a bratry, kteří za svoji statečnost později zaplatili životem: Marie Paloušová, Věra Junková, František Vaško, Arnošt Košťál. Za pomoci těchto spolupracovníků se podařilo nejen navázat spojení s Londýnem, ale i zajistit ilegální byty a také oficiální zaměstnání pro Alfréda Bartoše a Josefa Valčíka, který pracoval jako číšník v hotelu na Veselce. Valčík se později připojil ke skupině Anthropoid a pomáhal s přípravami atentátu na Reinharda Heydricha.

18. června 1942 zahynulo sedm parašutistů v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze, mezi nimi i Josef Valčík. Alfréd Bartoš se zastřelil v uli-

cích Pardubic, pronásledován gestapem. Svobodník Jiří Potůček skončil svůj život v pouhých 23 letech 2. července 1942 v lesíku v Pardubicích-Trnové. Po dramatickém útěku z Bohdašína a Končin na Náchodsku, když ještě předtím, 26. června 1942, odeslal poslední depeši do Londýna, která obsahovala i zprávu o vypálení osady Ležáky. Na místě jeho smrti byl již v r. 1947 odhalen pomník. K zásadní rekonstrukci tohoto místa došlo v roce 2010. Byl zde vytvořen Lesopark Jiřího Potůčka s obnoveným památníkem, který připomíná místo, kde skončil ojedinělý příběh odvahy a zrady. Na pomníčkách je také jmenováno dalších osm statečných parašutistů, kteří položili život v boji za svobodu své země.

Pardubický Zámeček se stal místem, kde bylo na blízkém popravišti ve dnech 3. června až 9. července 1942 popraveno 194 vlastenců-odbojářů. Vlastenců, kteří byli spojeni s činností paradesantní skupiny SILVER A a také mnoho občanů z Pardubic a okolí, kteří v důležitých chvílích ukázali svoji občanskou statečnost. V současné době usiluje Sdružení pro záchranu Zámečku a Československá obec legionářská o obnovu neorenesanční budovy, kde by mělo být vybudováno muzeum heydrichiády a odboje proti německé okupaci, pietní místo, které by mělo sloužit široké veřejnosti.

Lenka Pařízková, tajemnice župy Východočeské-Pippichovy

V Tyršově domě k návrhu zákona o podpoře sportu

V sídle České obce sokolské, v Tyršově domě v Praze, se v úterý 5. srpna konala veřejná rozprava k návrhu zákona o podpoře sportu, kterou ve spolupráci s ČOS uspořádaly Český olympijský výbor a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Cílem rozpravy bylo projednat a pojmenovat priority při novelizaci zákona o podpoře sportu, který je v dosavadní podobě platný od roku 2001. Novelizace tohoto zákona patří k prioritám současné vlády, která by ji chtěla pustit do legislativního procesu do konce letošního roku.

Na úvod rozpravy vystoupila starostka České obce sokolské Hana Moučková, která účastníky přivítala v Tyršově domě a ve svém stručném úvodním slově mimo jiné zmínila, že v rozpravě je třeba se sportu věnovat jak jeho obsahu, jeho legislativě, tak všem problémům, které se sportem souvisejí, ať již se jedná o výkonnostní formu sportu, nebo sport pro všechny. Starostka ČOS rovněž připomenula, že často je skloňováno spojení „zdraví a životní styl“. Jednou ze základních složek zdravého životního stylu je pohyb, který bychom měli nenásilnou formou vštěpovat od dětství všem, hlavně mladým. „Věřím, že se budeme zabývat nejen touto problematikou, ale i dalšími okruhy, které jsou v oblasti sportu problematické – ať již je to fungování spolků, nebo problémy jako je doping či zajištění sportovců, kteří již aktivně na vrcholové či výkonnostní úrovni ukončili svoji kariéru,“ řekla mimo jiné starostka ČOS.

Poté vystoupil ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek, který v úvodu mj. uvedl, že sportovní prostředí má historickou možnost podílet se na podobě zákona, který je o něm. Ministr Chládek uvedl, že podpora sportu je nedostačující, proto požádal celé sportovní prostředí, aby prodiskutovalo všechny návrhy, které byly na programu této veřejné rozpravy. Ministr Chládek rovněž uvedl, co je podle něho pro novelizaci zákona klíčové. „Klíčová bude debata o transparentnosti sportu – chci a trvám na tom, aby finance do sportu

byly rozdělovány transparentně.“ Dále zmínil osm hlavních okruhů a problémů, které by měl návrh novely zákona řešit. V první řadě uvedl potřebu definování sportu jako celospolečenského tématu, dále zdravý životní styl (který si nedovede představit bez sportu a zapojení mládeže), jasné zapojení dalších orgánů a institucí, problematiku druhé kariéry sportovců a podtrhl rovněž dobrovolnictví, které je potřeba minimálně morálně ocenit a podporovat ho.

Po ministru Chládkovi vystoupili s úvodními slovy předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval a náměstek ministra pro sport Petr Hulinský. Poté následovala vystoupení k jednotlivým tématům – na téma „Působnost ústředních orgánů státní správy, působnost krajů a obcí, nejvyšší sportovní autorita, národní sportovní autorita“ hovořil Petr Mlsna, náměstek ministra pro legislativu, „Zdravotní prospěšnost sportu“ byla tématem přednášky Pavla Koláře, předsedy lékařské komise ČOV, o financování sportu hovořil Libor Var-

haník, místopředseda ČOV, předseda ekonomické komise ČOV. „Antidoping a pořádání velkých sportovních akcí“ bylo tématem vystoupení Jana Štovíčka (předsedy legislativní rady ČOV), „Druhá kariéra sportovců, renta olympijských medailistů“ bylo předmětem vystoupení Kateřiny Neumannové (členka komise sportovců ČOS), o společenské odpovědnosti firem (CSR) mluvil Miroslav Jansta (místopředseda ČOV), o násilí na stadionech, match fixingu a rasizmu ve sportu hovořil Alexander Károlyi (ombudsman ČOV). Na téma dobrovolnictví a zákon o veřejných zakázkách mluvil Radek Pokorný (místopředseda legislativní rady ČOV).

Úvodní část veřejné rozpravy vysílala Česká televize Sport v přímém přenosu – záznam lze zhlédnout na:

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10954947289-verejna-rozprava-k-navrhu-zakona-o-podpore-sportu/21447129411/>

-zd-

Úspěšná akademie v Benátkách

Oslavy 130. výročí založení Sokola v Benátkách nad Jizerou vyvrcholily v sobotu 21. června akademií na Husově náměstí v Benátkách. Takováto akce pod širým nebem je závislá na počasí, a to naštěstí vydrželo, byť bylo většinou zataženo a spíše zima, naštěstí nepršelo.

Akademii krátce po 14. hodině zahájili mažoretky z Kolína a cínoví vojáčky ze ZUŠ J. A. Bendy z Benátek nad Jizerou, kteří se také předvedli krátkou roztomilou skladbou. Poté si vzal slovo náčelník jednoty a župy br. Jiří Lhoťan, který připomněl vystoupení benáteckých sokolů na náměstí při otevření sokolovny v roce 1907 a přivítal vzácné hosty z vedení odboru všestrannosti ČOS, náčelníka br. Petra Svobodu a náčelnici ses. Lenku Kocmichovou.

Na ploše následně zatančili dospělí a děti z Kochánek Českou besedu. Po nich nastoupil průvodce akcí br. Jan Tichý, který pozval na pódium starostu města Jaroslava Krále a starostu župy Fügnerovy br. Miroslava Jirounka. Starosta města ve svém vystoupení krátce připomněl historii: nejprve zrušení

Sokola po roce 1948, pak jeho obnovu po roce 1990, ocenil aktivitu „živého“ benáteckého Sokola a popřál nám mnoho zdaru do budoucna. Br. Jirounek vyzdvihl podíl představitelů benátecké jednoty na výrazném oživení župy i mladoboleslavské jednoty.

Pak se již střídala vystoupení jednotlivých účinkujících, doplněná informacemi moderátora.

Místní sokolové předvedli to nejlepší z oddílů – aikidisté kotouly, pády a sebeobranu, výborná byla ukázka umění benáteckých taekwondistů. Gymnastky vystoupily celkem třikrát a ukázaly, co vše se dá předvést na trampolíně, jak se cvičí prostná a vyvrcholením bylo jejich vystoupení na úzké kladině. Ukázky gymnastek doplnila vkusná rytmická hudba. Všeestrannost byla zastoupena ukázkou cvičení rodičů s dětmi a předposlední skladbou „Kdo se hýbe nezlobí“, kterou pod vedením Marty Ryskové společně nacvičili a předvedli ženy, muži a děvčata. Skladba, která byla určena pro vystoupení na akademii, symbolizovala propojení generací (vždyť rozdíl mezi nejmladší a nejstarší cvičenkou byl téměř 80 let).

Významný podíl na akademii měla i místní ZUŠ J. A. Bendy, která potěšila diváky svým zpěvem, hudebním doprovodem a tancem.

Nesmíme zapomenout na skvělá (taneční) vystoupení hostujících skupin, především skupina malých tanečnic Domino Dance z Kolína, které předvedly skladbu s obručemi, a skvělé vystoupení roztleskávaček. Velké slečny ze skupiny Jazz Dance z Mladé Boleslavi zatančily variace na Michaela Jacksona a profesionální latinské tance předvedly dva páry Klubu sportovního tance BAILEY T. J. Sokol Lysá nad Labem.

Závěrečné vystoupení patřilo Věrné gardě Sokola Strašnice, která potěšila diváky skladbou pro XV. všesokolský slet „Jen pro ten dnešní den“.

Děkujeme Městu Benátky nad Jizerou nejen za poskytnutí náměstí, laviček a stolů, ale také finančního příspěvku na zajištění oslav 130. výročí založení Sokola Benátky. Díky patří i Technickým službám města, bez jejichž pomoci by se akce nemohla zdárně uskutečnit (připojení k elektrickému zdroji, výlep plakátů)

Jan Tichý

Výstava „Od Jahna k Tyršovi“

V Českém centru v Mnichově se 17. července uskutečnila vernisáž výstavy s názvem „Od Jahna k Tyršovi,“ kterou zde uspořádala sokolská jednota TV Sokol Mnichov.

Myšlenku uspořádat takovou výstavu jsem měl již dávno, inspirací byla moje menší sbírka sokolských materiálů získaných za období mého působení ve funkci náčelníka a později starosty mnichovského Sokola. Když mě později oslovil můj nový soused v Jablonném v Podještědí, spisovatel Egon Wiener, a věnoval mi svou rozsáhlou sokolskou sbírku, kterou za svá léta sběratelství

postupně nashromáždil, dozrála moje myšlenka a stala se skutečností. Po dohodě s novým ředitelem Českého centra Ondřejem Černým a stanovení termínu vernisáže jsme začali na přípravě výstavy intenzivně pracovat. Posláním výstavy bylo přiblížení souvislosti mezi „otcem gymnastiky“ Friedrichem Ludwigem Jahnem,

kteří založil cvičitelské hnutí v Německu v roce 1810, a Miroslavem Tyršem, spoluzakladatelem pražské organizace Sokol v roce 1862. Podobnost nebyla opravdu náhodná, obě hnutí se kromě tělocvičných ambicí vyznačovala i snahou o probuzení národního povědomí a silného vlastenectví. Oba zakladatelé ani netušili, s jakou odezvou se tyto myšlenky setkají a že přežijí v obou národech až do současnosti.

Naše výstava se skládala především

z nástěnných panelů, na kterých byly prostřednictvím dobových fotografií, různých pozvánek, tematických pohlednic a dopisnic, známek i razítek a dalších historicky cenných materiálů chronologicky prezentovány všechny sokolské slety v první polovině 20. století – počínaje IV. sletem v roce 1901 až po ten XI. v osudném roce 1948.

Zvláštní pozornost byla rovněž věnována vztahu a přístupu prvního prezidenta Československé republiky T. G. Masaryka k sokolům jako spoluzakladatelům „První republiky“.

Ve vysoké skleněné vitrině byly umístěny sletové odznaky, sletové průkazy, staré fotografie sokolských činovníků i různé sletové suvenýry, zatímco na volných stolech se nacházely různé dobové časopisy, tiskoviny a materiály, připomínající neopakovatelnou atmosféru sokolských sletů.

Z výstavy, která trvala v mnichovském Českém centru až do 5. 8. 2014, jsme měli dobrý pocit nejen my, pořadatelé, ale byla velmi pozitivně hodnocena i všemi návštěvníky.

*Zdeněk Hanzl,
starosta TV Sokol Mnichov*

Sokolové v Paříži

Odbor všestrannosti ČOS zorganizoval poslední týden v červnu pro činovníky pobyt v Sokole Paříž. Po společné cestě jsme všichni dorazili do Gournay – okrajové části Paříže, kde sídlí Sokol Paříž a kde jsme se také ubytovali. Někteří si přivezli vlastní stany, které na velké posečené louce před sokolovnou hned rozestavěli, jiní se rozhodli pro společné ubytování v letní tělocvičně sokolovny. Sokolovna některé překvapila svojí malou rozlohou, přece jen jsme zvyklí spíše na naše české sokolovny – velké, historické a i s několika sály. Společenská místnost vedle spartánské společné ložnice sloužila jako jídelna a zázemí všem, byla útulná a dobře vybavená.

První den jsme strávili pod vedením sestry Marcely Kostohryzové, která velmi dobře připravila program, snažila se nám všem říci o všech pamětihodnostech Paříže co nejvíce a prošla s námi po celý den velkou část města. Rozdělili jsme se pro další dny a pro snadnější organizaci na tři skupiny, které mohly buď samostatně, nebo pod jejím vedením v dalších dnech navštěvovat krásy a pamětihodnosti Paříže. Měli jsme obrovské štěstí, že počasí bylo nádherné, bylo jasno a velmi teplo. Proto také vyhlídka z Eiffelovy věže byla uchvacující. Velkým zážitkem byl také výstup na Vítězný oblouk – Arc de Triomphe (významné francouzské pietní místo, kam jsme vyšli podchodem pod snad nejrušnější pařížskou křižovatkou). Také procházka moderní západní pařížskou čtvrtí La Défense s mrakodrapy byla pro nás zážitkem (tato čtvrť byla pojmenována dle sochy stojící na centrálním náměstí symbolizující obranu, tj. „défense“, Paříže v roce 1870). Někteří z nás navštívili také i několik muzeí, ať již zmíněný Louvre nebo Musée d'Orsay, někteří se prošli v krásných parcích, kterých je tu spousta, navštívili katedrálu Sacré-Cœur, prošli se po Montmartru nebo po Champs-Élysées, zkrátka každý si vy-

bral z nabízeného množství to, co vidět chtěl nebo to, co ještě neviděl, jestliže tu nebyl poprvé. Naučili jsme se jezdit samostatně metrem již první den (francouzské metro je výborně značené a na jednotlivých stanicích má vyznačené i pamětihodnosti pro turisty), takže rozhodnutí o rozdělení do tří skupin se ukázalo jako velmi vhodné a výhodné. Večerní společná posezení byla velmi příjemná a utužovala sokolská přátelství, i zde nově navázaná, protože účastníci byli z celé republiky a všichni se neznali.

Po celý týden nám byl k dispozici autobus s ochotnými řidiči, který nás denně vozil k nejbližší stanici metra a kam jsme se v podvečer vraceli uchození, ale plní krásných dojmů, zpět. Díky autobusu jsme také mohli vyrazit na společný celodenní výlet do Normandie, abychom si prohlédli krásu jeho pobřeží a cestou se zastavili na několika místech, o kterých nám cestou sestra Marcela vyprávěla, například krásné městečko Rouen, kde byla upálena ve 14. století francouzská hrdinka a světice Johanka z Arku.

Byli jsme uchvázeni architekturou, výstavnými kostely a velkým množstvím pamětihodností, které jsme po celý týden viděli. Přiblížil se již poslední večer, který všichni strávili v družné náladě

a úvahách, že zde nejsme jistě naposledy. Také vzájemné poznávání a předávání informací o sokolské činnosti v jednotlivých župách a jednotách bylo velmi obohacující, přece jen se všichni vždy rádi dozvíme něco přínosného a na oplátku můžeme poskytnout svoje vlastní zkušenosti. Jen nás některé zamrzelo, že jsme nemohli alespoň jeden večer posedět s pařížskými sokoly a utužit tak družbu mezi našimi organizacemi.

Sobotní plánovaná návštěva Versailles byla již pod kapkami deště, ale přesto jsme mohli obdivovat rozsáhlé upravené zahrady a krásné fontány, které tryskaly za zvuků hudby.

Lenka Brandová

Úspěšná generálka na příští jaro

■ V královéhradeckých lesích okolo rybníku Biříčka se 14. června uskutečnil „0“ ročník zálesáckého závodu zdatnosti župy Orlické. Samotnému závodu předcházela dlouhá příprava a propagace spojená s přesvědčováním cvičitelů, výběrem trati a kvalitních rozhodčích. Společným úsilím dvou pořadajících tělocvičných jednot – Sokola České Meziříčí a Sokola Nový Hradec Králové – se podařila akce, která zaujala nejen sokolské děti. S velkým zájmem přihlíželi také účastníci župního cvičitelského srazu, který se konal současně, a mnozí z nich pomáhali na jednotlivých stanovištích.

Dvanáct tříčlenných dětských hlídek z Českého Meziříčí, Nového Hradce Králové a Potštejna předvádělo svoji zručnost při práci se dřevem a vázanými uzly, schopnost orientace v terénu, znalosti morseovky, přesnost v hodu na svislý a vodorovný cíl a umění zacházení s ohněm. Největším lákadlem a prožitkem byly lanové překážky. Děti prokázaly také slušné znalosti z vlastivědy a přírodovědy v poznávacích disciplínách. Společně s účastníky cvičitelského srazu se zúčastnily přednášky a besedy se záchranářem o 1. pomoci s názornými ukázkami s možností procvičit se na figuríně.

Nikde jinde se nemohou pochlubit tak nadšenými astronomy, než jaké má hradecká hvězdárna. Jejich zaujetí vesmírem a událostmi v něm se přeneslo při večerní produkci po závodě na všechny dětské i dospělé návštěvníky. Vydařený den a kouzelný večer pokračoval v sokolovně Sokola Nový Hradec Králové do pozdních nočních hodin. Tančilo se, povídalo a postupně usínalo ve spacácích na zemi. Snad jediné, co nás trochu mrzelo, že se nepodařilo, přes všechno úsilí, přesvědčit víc jednot k účasti. I přesto lze konstatovat, že letošní „nultá“ generálka se vydařila a věříme, že 1. ročník ZZZ Orlické župy přiláká příští rok i další jednoty. -zr-

V Novém Městě nad Metují se opět šplhalo

■ V areálu sokolovny v Novém Městě nad Metují se v neděli 22. června konal již X. ročník výjimečných závodů ve šplhu na čtrnáctimetrovém laně „Velká cena Nového Města nad Metují v olympijsko-athénské šplhu“. Záštitu nad tímto závodem pořádaným Sokolem Nové Město nad Metují převzalo město Nové Město nad Metují. Mezi hosty byla místostarostka města Bronislava Malijovská, předseda odboru sportu České obce sokolské Petr Syrový, nestor a zakladatel několika soutěží ve šplhu Bedřich Lovák.

Za slunečného počasí viděli diváci v areálu úspěšné a neúspěšné pokusy dvaceti závodníků vyšplhat po laně do výšky 14 m. Tuto extrémní výšku zvládlo vyšplhat dvanáct závodníků. Pro vítězství došplhal několikanásobný vítěz těchto závodů Štěpán Muchka ze Sokola Mladá Boleslav v čase 15,87 s, na druhém místě v čase 19,42 s skončil Jan Král z domácího klubu. Na třetím místě se umístil Martin Matěj, rovněž ze Sokola Nové Město nad Metují, s časem 19,63 s.

V dalším programu diváci viděli závody dívek a chlapců na třímetrovém laně, kde v žácích byl nejrychlejší Matěj Cígl ze Sokola Brno I s časem 2,84 s a v žá-

kových Magdaléna Coufalová ze Sokola Kampa s časem 5,18 s. Závody dorostenců na laně dlouhém čtyři a půl metru vyhrál Pavel Macháň ze Sokola Brno I časem 3,65 s. V kategorii dorostenky nejrychleji vyšplhala na stejně dlouhém laně (4,5 m) Anna Hurdálková ze Sokola Náchod v čase 10,2 s. V závodech pro veřejnost na čtyři a půl metru dlouhém laně zvítězil mezi muži Tomáš Krupička z Libčic nad Vltavou časem 5,14 s a mezi ženami byla nejrychlejší Veronika Szabóová z Počátek časem 7,05 s.

Na závěr se uskutečnila unikátní soutěž ve šplhu jednoruč na čtyři a půl metru dlouhém laně. Cílem bylo ze sedu dosáhnout mety 4,5 m na co nejmenší počet sáhů, při rovnosti rozhodoval čas dosažení. Prvním historickým vítězem v této soutěži se stal Štěpán Muchka s pěti sáhy a časem 5,95 s.

Početné publikum ocenilo potleskem i vystoupení místní sokolské skupiny Nerco parkour/freerunning.

Akce se uskutečnila za finanční podpory Královéhradeckého kraje.

Ing. Martin Mach, starosta T. J. Sokol Nové Město nad Metují a ředitel závodu

Vítězný Štěpán Muchka při šplhu jednoruč ze Sokola Mladá Boleslav

Vikingové na Ježkově 2014

Letošní sokolský tábor na Ježkově je již minulostí, ale myslím, že stojí za to se ohlédnout za tím, co jsme všichni, malí i velcí za 14 táborových dní prožili.

Hned v sobotu po večeři se vypravili táborníci na výpravu k moři. Po rozřazovací hře, při které se již zcela setmělo, jsme došli k Zátluckému moři, které bylo zalito svitem měsíce, a tu jsme zaslechli úder, které oznamovaly, že nadchází tajemný okamžik zahájení táborové hry Vikingové. Připlouvala vikingská loď s pěti válečníky. Jejich vůdce, Leif, syn Erikův, děti pozdravil a přivítal na cestě za dobrodružstvím.

Další den si děti vytvářely oblečky a štíty, aby se z nich mohli stát opravdoví válečníci. Potom se již rozběhla etapová hra, při které vikingové lovili ovce, vyráběli luky a šípy, lovíli ryby, luštili runy, nosili měchy s vodou, snažili se donést mléko, zachraňovali předměty před běsnící sopkou, stali se Varangijskou gardou, která chrání císaře, a naopak útočícími válečníky.

Sestra Jana Kučerová se rozpomněla na své vodácké mládí. Podařilo se jí vypůjčit loď od oddílu kanoistiky a vodních skautů, a tak si vikingové mohli vyzkoušet nejen plavbu na pramici, ale také v kanoji, kajaku i debl-kajaku nebo powerboardu.

Vrcholem vodáckého umění byla závěrečná etapa, kdy musela jednotlivá družstva překonat na lodích tři vodní plochy. Družstva začínala svou pouť na Tešnovské přehradě, kde pomocí raftu plula k nepřátelským územím, která vyplnila. Po překonání Labe putovala

Sokolští táborníci jako Vikingové i detektivové

Srpnové či zářijové vydání časopisu Sokol si snad již ani nelze představit bez článků o letních sokolských táborech pořádaných jednotami či župami. Ani letos nebude letní dvoučíslo časopisu výjimkou – do redakce nám již na přelomu července a srpna přišly první články o tom, jak si děti tyto tábory užívaly. A samozřejmě nechyběly ani výmluvné fotografie.

družstva pěšky na Dubinu, kde opět zdolávali vikingové vodní hladinu a plnili různé úkoly. Posledním úsekem cesty byl Zátlucký rybník, kde se plavili na vikingské pramici k místu, kde si každý člen družstva vylovil sáček s runami a kde se rozloučili se svým vikingským vůdcem.

Hodnocení jednotlivých etap probíhalo večer za svitu loučí u vikingské

lodi, která kotvila v tábořišti. Táborníci z Ježkova nezapomněli zajít do Doubravice k bývalé škole, kde si připomněli tragický osud zakladatele sokolského tábořiště bratra Karla Ježka. Pietní vzpomínky se zúčastnil také Antonín Burdych, pamětník osudových okamžiků na Bohdašíně a Končinách. V táboře se potom konala beseda, při které pan Burdych zavzpomínal na tragické chvíle, které zasáhly do osudů jeho rodiny. Jeho rodiče totiž poskytli úkryt telegrafistovi Jiřímu Potůčkovi s vysílačkou Libuší. Právě odsud se měl telegrafista přesunout na Ježkov, kde by se o něj postaral Karel Ježek. V důsledku zrady k přesunu nedošlo a většina statečných odbojářů byla popravena.

Na letošním táboře pracovalo kromě vedoucích také šest instruktorek, neboli íček. Děvčata se velmi dobře zapojila do táborových prací a podílela se i na přípravě programu. Jejich instruktorský den se vydařil. Dětem se líbila hra Hmota i holínkový závod. Výborným nápadem se ukázalo rozdělení do náhodných dvojic a krmení se při obědě. Některé hry si zahráli s chutí i dospělí. Nechyběly ani diskotéky a táboračky.

trů a hromadném nákupu ve Zbiroze jsme mohli všichni zasednout k besednímu ohni. Besední oheň byl zakončením každého táborového dne, díky tomu se i ti nejmenší, kteří byli na táboře poprvé, mohli naučit spoustu nových písniček a na konci tábora si je všechny zazpívat bez pomoci zpěvníku.

*kolektiv
vedoucích tábora*

Pro mladší táborníky připravili vedoucí psí stopovanou. Děti, psíci i vedoucí, psovodi si ji neskutečně užili. Za Top hru letošního tábora považují táborníci hru Hazard. V závěru hry nechybělo i poučení, že dát se na hazard není správné. Celý tábor si zahrál hru kross-scrabble. Herní plán byl zvětšen na plochu hřiště, a tak mohlo najednou hrát všech čtyřicet táborníků. Za zmínku stojí ještě obrovská skluzavka, kterou vybudovali vedoucí pomocí fólie na kopci za lesem. Děti si pravý ježkovský tobogán velmi užily.

Díky všem, kteří se na přípravách sokolského tábora podíleli. Tábor 2014 skončil, přejeme zdar táboru v roce 2015!
Pavína Špatenková

Tábor Lhota pod Radčem 2014

Jako každoročně byla druhá sobota v červenci pro mnohé startem k 14dennímu běhu letního stanového tábora ve Lhotě pod Radčem, který organizoval Sokol Komárov. Letošní účast byla hojná, táborníků se sešlo 65. Společně s nimi obývalo tábor ještě 22 vedoucích a praktikantů, tým zajišťující komfort našim bříškům a zdravotnice pečující nejen o fyzické zdraví všech zúčastněných. Nad celým táborem po dobu pobytu bděli hlavní vedoucí Honza a Jarda Kocourkovi.

Celotáborovou hrou, která vypukla hned druhý den po příjezdu, nás provázel detektiv nejuznávanější – Sherlock Holmes a jeho společník dr. John Watson. V jejich stopách se děti proplétaly kličkami zapeklitého případu. Výplní táborových dnů ale nebylo jen stopování pachatele. Vedoucí připravili pro děti spoustu tradičních i nových her.

V anketě o nejoblíbenější hru vyhrál Boj o zvoneček, který se díky nejvíce hlasům hrál dokonce dvakrát. Děti musely v táboře objevit zvoneček a zazvonit na něj. Ten zavěšovali vedoucí a hlídali jej pomocí papírových koulí. Díky hbitosti a mrštnosti tuto hru vyhrávali spíše menší táborníci, což se stávalo popudem k zuřivosti těch starších, dělajících si zásluku na výhru. Kromě hraní her se však táborníci naučili i spoustu nového a užitečného. Návštěvou nás obdařili zdravotníci pod vedením MUDr. Tomáše Jelena, kteří si pro nás připravili velice obohacující besedu i s názornými ukázkami, co vše se může přihodit a jak na tyto situace reagovat. Děti si ve skupinách mohly vyzkoušet právě ošetření různých úrazů, nedílnou součástí návštěvy byl i test na zopakování všeho naučeného.

Obratnost a hlavně výdrž si celý tábor mohl otestovat na celodenním výletě. Naším společným cílem bylo město Zbiroh, i když každá ze tří skupin volila jinou cestu. Počasí nám přálo, a tak jsme se mohli rozdělit do skupin podle věku a vyrazit na cestu. Ti nejmenší putovali do civilizace přímou a nejkratší cestou přes obec Chotětín, ušli tak okolo 13 km. Starší parta čítající celkem 19 členů zabrousila i do okolí Siré a Cekovského rybníka. Na zpáteční cestě si udělala ještě malou zacházku na Čertovu skálu a následovala kroky první skupiny, čímž dosáhla 18kilometrového okruhu. Nejstarší z nás se vydali přes Lhotu, Mýto a Kařízek, kde byla přestávka na oběd. Pro všechny věkové kategorie byl letošní výlet zkouškou vlastní síly, kterou v sobě nakonec našel každý zúčastněný. Po zdárném zdolání všech kilome-

Jak Lhotu pod Radčem viděly děti?

Při příjezdu jsme se jevíli jako nesourodá parta, ale už z přivítání milých a přátelských vedoucích bylo zřejmé, že si to všichni pořádně užijeme. A náš dojem se potvrdil.

Již po 39. se otevřela závora a v táboře se ocitlo 65 dětí bez rodičů a moderní techniky, pouze pod dohledem vedoucích, kteří přijeli spolu s dětmi čelit nástrahám nevyzpytatelné přírody. Celých 14 dní se neslo v duchu kriminálních případů Sherlocka Holmese, což nás, zejména ty starší, velice potěšilo. Hry byly zábavné a teď nemluvíme jen o těch, které se týkaly naší celotáborovky, ale i o všech ostatních, s kterými si naši vedoucí museli dát moc a moc práce, za což bychom jim měli být vděční. Jsme pevně přesvědčeni, že nikdo nelituje čtrnácti skvěle prožitých dnů na tomto táboře. Tímto bychom chtěly moc poděkovat oběma hlavním vedoucím Honzovi a Jardovi Kocourkovi, všem vedoucím a praktikantům za ohromnou trpělivost a nervy, které museli obětovat, kuchařům za výborná jídla, která pro nás celou dobu připravovali, protože nikdy není lehké uspokojit všechny strávníky, naší zdravotnici Věrušce, která působila nejen jako fyzická, ale mnohdy i psychická podpora a hlavně všem dětem, které utvořily za 14 dní nerozlučitelnou partu dobrých kamarádů. Těšíme se zase za rok a doufáme, že se naše parta rozroste i o několik nových dětí.

*Markéta Hošková,
Pavla Rydrychová*

Se Sokolem kolem Žďáru

■ Již 12. ročník akce „Se Sokolem kolem Žďáru pěšky nebo na kole“ pořádá Tělocvičná jednota Sokol Žďár nad Sázavou v sobotu 20. září 2014. Start je od 7 do 12 hodin v sokolovně ve Žďáře nad Sázavou, Doležalovo nám. 528/3

(ve středu města). Pro pěší jsou připraveny trasy 10 kilometrů až 45 kilometrů, pro cyklisty 20 kilometrů až 100 kilometrů. Do cíle, kde každý účastník obdrží diplom a něco na památku, musíte dorazit nejpozději v 18 hodin. Pro přespolní

bude ubytování zajištěno z pátku na sobotu v sokolovně ve Žďáře nad Sázavou. Jde a jede se za každého počasí.

Bližší informace získáte u bratra Oldřicha Pospíchalů, telefon 737 553 309.

-red-

V Příboře budeme SoKOLšlapat

■ Po loňských oslavách 120 let Sokola jsme ve výboru uvažovali, jak dál příborský Sokol zviditelnit v Příboře a jeho okolí. Vzhledem k tomu, že cykloturistika zažívá značný boom, rozhodli jsme se zorganizovat rekreační cykloturistickou akci (pravidelně každou třetí sobotu v září), jejíž motto je: „S kočárkem, na kole, koloběžce, kolečkových bruslích, nebo jiných kolečkách, poďte s námi na rekreační cykloturistickou akci Příborský SoKOLšlap“. Připraveny budou trasy pro nejmenší na dětském dopravním hřišti, pro větší na Orinoko, nebo naučná stezka Borovecké rybníky, pro více zdatné na hrad Starý Jičín, nebo na Ondřejník (45 km). Maratónci se vyšplhají na Lysou horu (100 km). Trasy budou vo-

leny tak, aby se z nich mohlo kdykoli uhnout a jet zpět domů podle momentálních sil a schopností. Šlapat začneme od 7.00 do 9.00 hod.

v areálu Sokolovny Příbor v sobotu 20. 9. 2014. Do cíle přišlapeme postupně, nejpozději však v 17 hodin. Startovné je stanoveno na 35 Kč pro členy Sokola a KČT, a 40 Kč pro ostatní. Od 18 hodin bude pro účastníky připravena zábava ve stylu Country.

Příborský Sokolšlap je organizován společně s turistickou akcí Janáčkovy chodničky organizovanou KČT Příbor. Start je v 7.00–9.00 hod. na nádraží ČD a cíl v sokolovně za stejných účastnických podmínek.

V tělocvičně sokolovny je možno objednat nocleh (sprcha) na žíněnkách ve vlastním spacáku.

Kontakt: kajman.er@seznam.cz

Karel Erle,

jednatel T. J. Sokol Příbor

Hledání Ferdy Mravence

■ Každoročně naše T. J. Sokol I Prostějov, oddíl předškolních dětí a oddíl rodičů s dětmi, pořádá jako poslední cvičební hodinu před prázdninami výlet Hledání Ferdy Mravence – v přírodě.

Máme vymyšlenou pěší trasu, kdy rodiče se svými ratolestmi putují za město do lesoparku Hloučela, kde cestou plní různé úkoly. Namáhají při tom nejen tělo, ale i hlavičku. Cestou zpíváme, pozorujeme přírodu na louce a v lese. Překonáváme lesní i vytvořené překážky, házíme šišky, drátěnky na cíl, prolézáme lanovím, přes vysokou průlezkou apod. Na závěr putování děti hledají Ferdu Mravence a když se jim to podaří, Ferda je odměni sladkým pokladem.

Vracíme se nazpět a malí sokoláci si v říčce Hloučela mohou osvěžit unavené nožky. Výlet se zdařil, počasí nám přálo. Takže po prázdninách Nazdar v sokolovně!

Petra Kohoutová

Sokolské gymnastické mládí na MČR

■ I v letošním roce se po květnovém přeboru ČOS všech mužských složek uskutečnilo v polovině června mistrovství republiky mládežnických mužských složek věkových kategorií nejmladších, mladších a starších žáků a dorostenců ve víceboji sportovní gymnastiky družstev a jednotlivců. Organizací byl již téměř tradičně pověřen oddíl SG Sokola Brno I. Závod se konal v domácí vhodně upravené hale s možností rozcvičení v tréninkové tělocvičně.

Ve všech kategoriích startovalo celkem 164 závodníků, z toho sokolských 78 jednotlivců, v 38 družstvech (sokolských 17). Tradičně nejvíce byly obsazeny žákovské kategorie – nejmladší žáci 18 družstev (8 sokolských), 73 (30) jednotlivců, mladší žáci 12 (4) družstev, 49 (19) jednotlivců, starší žáci 8 (5) družstev, 37 (24) jednotlivců a 5 dorostenců – poslední kategorie pouze jako jednotlivci.

Výsledky kategorií:

Dorostenci – 1. V. Mikušek (S. Poděbrady), 2. M. Gulda (S. Brno I), 3. O. Sýkora (S. Plzeň I), **starší žáci družstva** – 1. S. Brno I, 2. SK Hrad-

Vojtěch Šácha ze Sokola Brno I, talent sokolské i české gymnastiky

čany, 3. S. Praha Vršovice, **jednotlivci** – 1. V. Šácha (S. Brno I) – předvedl nejkvalitnější výkony ze všech kategorií, 2. O. Kalný (SK Hradčany), 3. S. Smetana (S. Kolín), **mladší žáci** – 1. SK Hradčany, 2. GK Šumperk, 3. S. Bučovice, **jednotlivci** – 1. F. Marghold (S. Šternberk), 2. D. Kaplan (SK Hradčany), 3. Š. Spilka (S. Praha Vršovice), **nejmladší žáci** – 1. S. Zlín, 2. SKH, 3. KGS Moravská Slávie Brno, **jednotlivci** – J. Vachutka (S. Šternberk), 2. J. Daněk (S. Zlín), 3. K. Unger

(SKH). Výsledky byly vždy vyhlášovány po ukončení příslušné kategorie.

Zastoupení sportovců z dvanácti sokolských tělocvičných jednot měly oddíly ze Sokola Prahy Vršovic 18, Brna I 15, Zlína 11, Bučovic 8, Kolína 8, Šternberka a Kladna po 4, Poděbrad 3, Rokycan a Vsetína po 2, Plzně I a Přerova 1 sportovcem.

Podrobné výsledky a fotoalbum naleznete na webu České gymnastické federace (gymfed.cz).

Petr Syrový

Mistrovské úspěchy hradeckých atletů

■ Atleti Sokola Hradec Králové získali na mistrovství České republiky dorostenců, dorostenek, juniorů a junierek, které se konalo poslední červnový víkend v Třinci, vysoký počet medailí i finálových umístění a zařadili se mezi nejúspěšnější oddíly v republice.

Loňský medailista z mistrovství světa dorostenců, vícebojař Jan Doležal dosáhl mezi juniory na dvě bronzové medaile – v dálce za výkon 714 cm a na 110 m př. Pátá místa přidal ještě v kouli a disku. Skvělých výsledků se mu povedlo dosáhnout i přes intenzivní přípravu na desetiboj na mistrovství světa juniorů v Eugene, USA, kam má již splněný limit.

Na čtyřstametrových tratích se dařilo oběma letošním posílám z Nymburka. Zlatou medaili vybojoval mezi juniory Lukáš Hodboď na hladké čtvrtce, takéž jistý účastník MSJ. Třetí místo na čtvrtce překážkové získal Vít Müller.

Také třetí místo získal na dorostenec-kých 300 m př. Lukáš Desenský, mladší bratr reprezentanta Michala. Stříbrnou medaili nyní vlastní úspěšný a běžecky všestranný nováček Štěpán Jirman na 1500 m dorostenců.

Ve skoku o tyči juniorů posunul svůj osobní rekord o neuvěřitelných 25 cm Radoš Rykl a za výkon 475 cm získal zasloužené stříbro. K němu přidal ještě finálové umístění na 110 m překážek.

Skvěle si vedli i obě juniorské štafety, byť doplněné o dorostenec. Na tratích 4x 100 a 4x 400 obsadily shodně stříbrné pozice, když v cíli vždy podlehly finišujícímu Filipu Šnejdrovi z ASK Slavia, do loňského roku hradeckého závodníka. Mezi děvčaty si nejlépe vedla vrhačka Andrea Prouzová, která obsadila třetí místo v hodu diskem dorostenek.

Výborné výsledky ukázaly dlouhodobě stoupající úroveň hradecké atletiky.

-vp

OPRAVA „Sokolské tsunami“

V červnovém vydání časopisu Sokol jsme zveřejnili článek „Sokolské tsunami válcovala soupeře“ o úspěších sokolských gymnastek a gymnastů na mistrovství ČR kadetek, kadetů, junierek, juniorů, žen a mužů ve sportovní gymnastice. V závěru článku, věnovaném juniorským kategoriím, uvedl autor nepřesné údaje. Správný text má znít takto:

V soutěži junierek zářila Veronika Cenková z T. J. Sokol Moravská Ostrava I, která získala titul ve víceboji, na bradlech a prostných, 2. místo na kladině přidala na přeskoce Barbora Fišerová ze Sokola Kampa.

V soutěži juniorů vybojoval 3. místo ve víceboji a 2. místo na bradlech F. Černý z T. J. Sokol Brno I, čtyři bronzové přidali J. Švehlík ze Sokola Praha Vršovice (2), P. Klement ze Sokola Kolín a F. Černý.

-red-

■ Letos již po šestnácté se v létě konal mezinárodní volejbalový kemp v České Třebové, který je největším v ČR a jehož pořadatelem je od prvnopočátku AMS -Lubomír Vašina ve spolupráci s ČVS a ČOS a T. J. Sokol Česká Třebová II. Ani v tomto roce nebyla nouze o účastníky z řad volejbalových hráčů a hráček všech věkových kategorií. Přesně řečeno, letos se v České Třebové sešlo 56 dívek a 49 chlapců, aby zdokonaľovali své volejbalové dovednosti pod vedením špičkových lektorů. To, že je kemp otevřen všem zájemcům nehlédě na věk, dokazují i čísla: nejmladšímu účastníkovi bylo 5 a nejstaršímu 68 let. Frekventanti byli nejen z České republiky, z České Třebové a okolí, ale již tradičně na tento vyhlášený a tradiční kemp přicestovali mladí volejbalisté z Polska, Řecka, Slovenska, USA a Itálie. Vše perfektně organizoval bratr Luboš Vašina, který byl společně s Jirkou Šillem i metodikem kempu. Tak jako každý rok byli účastníci rozděleni do skupin podle věku a výkonnosti. Trénovalo se dvoufázově, tedy dopoledne a odpoledne, večer pak byly pro účastníky připraveny turnaje, a to na antuce a na trávě. K dispozici byly dva a dva kurty na ZŠ Nádražní, v hale VDA, dva travnaté kurty a dva kurty s multifunkčním

Mezinárodní volejbalový kemp v České Třebové

Společná fotografie účastníků kempu
Foto: Fotokreativ.cz

povrchem na internátě VOŠ a SŠT Na Skalce, kde byli účastníci kempu ubytováni a tady se také stravovali. Poprvé se netrénovalo na kurtech na Skále, ale náhradou byl celodenní výjezd (nebo spíše výšlap) do areálu v Rybníku, kde měli účastníci od 9.00 do 22.00 hodin k dispozici kompletní areál. Tento den se úžasně vyvedl a počasí kempu přálo. Proběhli zde všechny naplánované tréninkové jednotky, tradiční souboj frekventantů s lektory kempu (opět se nepodařilo frekventan-

tům v souboji s lektory uspět) a večerní opékání buřtů bylo pěkným ukončením tohoto dne.

Hned první den bylo jasné, že trenéři svým svěřencům, kteří byli rozděleni do desíti tréninkových skupin, nedají nic zadarmo. Zároveň je znát neutuchající chuť pracovat na sobě pod vedením špičkových trenérů, kteří se letos opět sešli ve skvělé sestavě a nutno podotknout, že tréninková energie vydržela celých pět dní.

Míla Opatřilová

MČR U17 v plážovém volejbalu

■ Na MČR U17 v plážovém volejbalu, které se konalo v polovině června v Praze Ládví, zastupovalo Sokol Brno I pět dvojic. V žákyních to byly Zuzana Kožnářková (1999) – Šarlotka Svobodová (2000) a Daniela Resová (1998) – Miroslava Dunárová (1999), v žácích Daniel Sedlák (1998) – David Pavlovský (1998), Tadeáš Tezzele (1999) – Martin Pavlovský (1998) a Matyáš Džavoronok (2001) – Jakub Rulíšek (1999). V systému turnaje nejprve šestičlenné skupiny, nasazené podle bodů z turnajů ČP juniorů a juniorek, odehrály v první den turnaje své zápasy a 4 nejlepší týmy postoupily do sobotního pavouka pro 16 dvojic na dvě porážky s dohrou o konečné umístění. Pátá a šestá družstva ze skupin si zahrála o 17.-24. místo. Všechny naše dvojice postoupily mezi 16 nejlepších týmů a umístili se do 9.

místa. V žácích obsadili Daniel Sedlák – David Pavlovský 3. místo, Tadeáš Tezzele – Martin Pavlovský 5. místo a Matyáš Džavoronok – Jakub Rulíšek 9. místo. V žákyních skončily Daniela Resová – Miroslava Dunárová na 4. místě a Zuzana Kožnářková – Šarlotka Svobodová na 8. místě.

Všechny naše dvojice podaly na MČR velice dobrý a bojovný výkon. Dali jsme si za cíl získat jednu z medailí, a to se nám podařilo splnit. Škoda bramborové medaile holek, ale všechno se vždycky nepovede.

Začali jsme se více přes zimu věnovat šestkovému volejbalu a potvrdilo se nám, že jdeme správnou cestou. Ná-

Týmy Sokola Brno I
na společné fotografii

růst výkonnosti u jednotlivců je znát. Příští rok chceme uspět ještě lépe, většina našich hráčů a hráček bude moci tento věkový šampionát ještě hrát.

*Milan Džavoronok,
hlavní trenér,
Sokol Brno I*

Slatiňanská IGNIS druhá na MČR

■ Taneční skupina IGNIS z T. J. Sokol Slatiňany úspěšně působí už deset let na české taneční scéně. Poslední dva roky se zabývá převážně Latino show formacemi a tento rok soutěžila s formací s názvem „V zajetí Karibiku“. V tomto vystoupení se ukázala i naše pánská posila – jeden v roli piráta a druhý v roli domorodce. S tímto vystoupením jsme se zúčastnili krajských soutěží v Hradci Králové a v Chrudimi, pak mistrovství Čech v Praze a v Chrudimi a zakončili jsme to na mistrovství

ČR „Czech Dance Organization“ v Praze a České Lípě, kde jsme získali krásné stříbrné medaile a dostali jsme pozvánku na ME a MS do rakouského Grazu. Tuto pozvánku samozřejmě zvažujeme, je velmi zajímavá a udělali bychom vše pro důstojnou reprezentaci, bohužel, nabídka je pro nás finančně dost náročná. Byli bychom rádi, kdyby se našel nějaký sponzor, který by nám pomohl uskutečnit náš sen.

*Petra Hrochová,
Sokol Slatiňany*

Canicross: Hill´s cup pokračoval v Sušici

■ Uprostřed léta, 13. července, se v Sušici konalo druhé kolo závodního poháru Hill´s cup 2014. Tento pohár se nese v duchu velké změny, neboť se nově jedná o závodní nominační pohár. Jelikož Sokol Maxičky bude v roce 2016 organizovat mistrovství Evropy v Praze, bylo nutné přizpůsobit této skutečnosti i pravidla dlouholetého zavedeného poháru.

Vzhledem k tomu, že závod v Sušici již má svoji tradici a jedná se o náročný výběh na kopec Svatobor, závodníci zúčastnili pouze v disciplíně canicross.

Ostatní disciplíny by nebylo možné technicky provést. Trať byla dlouhá přesně čtyři km a s touto tratí se zvládli „poprat“ i závodníci v kategorii příchozí, tedy řekněme začátečníci, kteří se s tímto sportem teprve seznamují a chtěli zažít závodní atmosféru.

Na své si přišly také děti, pro které byly připraveny dvě trasy, a to pro děti nejmenší od 2 let až po děti 10leté.

Celkově se tohoto víkendu zúčastnili

34 závodníků, kteří reprezentovali různé české kluby – T. J. Sokol Maxičky, Musher Club Český ráj nebo MC Děčín. V kategorii příchozích závodilo 10 závodníků a na dětské trati své síly utkalo 11 dětí. Celkem tedy běhalo se svými psy 55 běžců.

Členové Sokola Maxičky byli v druhém kole opět velmi úspěšní, když obsadili v nominačních kategoriích následující místa: 1. místo v kategorii CCM 19–39 let – Michal Ženíšek, 3. místo v kategorii CCM 19–39 let – Vladislav Šáfr, 1. místo v kategorii CCM 40–49 let – Jiří Suchý, 2. místo v kategorii CCM 40–49 let – Tomáš Merta, 3. místo v kategorii CCM 40–49 let – Petr Smrčka, 1. místo v kategorii CCW 19–39 let – Nicole Marešová, 2. místo v kategorii CCW 19–39 let – Michaela Srchová, 3. místo v kategorii CCW 19–39 let – Linda Suchá a Ivana Velkoborská. V juniorech obsadili první dvě místa Michal Velkoborský a nový člen Jan Burian.

*Kamila Hájíčková,
Sokol Maxičky*

Dva tituly pro šermíře ze Šternberku

■ Na mistrovství ČR, pořádaném v druhé polovině června Duklou Praha na Julisce, se dařilo šermířům z oddílu šermu Sokola Šternberk. Jiří Zoubek, který se vrátil vloni v březnu ke svému oblíbenému sportu provozovanému v mládí, se ve své první sezoně umístil na pěkném 7. místě z 10 účastníků

v šermu kordem kategorie 60+ let a na 8. místě z 9 účastníků soutěže v šermu fleretem. Byl posilou v družstvu ve složení Martin Látal, Jiří Zoubek a Bohumír Váhala z oddílu Klub šermu SK Zlín, které vybojovalo 6. místo z osmi týmů soutěže v šermu kordem a stříbrnou medaili a titul vicemistra v šermu

fleretem družstev. Velmi dobře se vedlo oddílovému předsedovi a trenérovi Martinu Látalovi, který první den mistrovství vybojoval dva tituly mistra ČR v kategorii 50–59 let v šermu kordem a fleretem. V soutěži šermu šavlí obsadil 2. místo a získal stříbrnou medaili.

-ml-

Medaile pro bystřické šermíře

■ V oddíle šermu při T. J. Sokol Bystřice nad Pernštejnem se věnují šermu fleretem a patří tradičně ke zdejším nejúspěšnějším sportovním uskupením. Jejich celoroční výsledky z domácích i mezinárodních soutěží jsou obvykle na vysoké úrovni a daří se jim i na republikovém mistrovství ve všech kategoriích. Letos mladí šermíři vystoupali na stupně vítězů v konečném pořadí MČR celkem jedenáctkrát, což je zatím nejvíc v historii tohoto malého oddílu.

Zřejmě největší radost si nadělilo družstvo seniorů složené ze tří bratrů – Jiřího, Michala a Jana Kurfürstových, kteří pod vedením trenéra a otce v jedné osobě Vlastimila Kurfürsta vybojovali zlatou medaili z MČR. Medaile je o to vzácnější, že již není vyšší soutěže na republikovém poli. Radost však přinesli i jejich mladší kolegové. Celkem se jim podařilo získat pět zlatých medailí, dvě stříbrné a čtyři bronzové medaile, přičemž se dva sportovci stali celkovými vítězi Českého poháru. Konkrétně na MČR vybojovali první místa tito bystřičtí šermíři: I. Sedláková (jednotlivci minižačky, vítězka Českého poháru), M. Totušek (jednotlivci ml. žáci, vítěz ČP), Jiří, Michal a Jan Kurfürstovi (družstva senioři), V. Holemý, I. Sedláková, M. Illeková, D. Prokešová (smíšená družstva minižáci), E. Malíčková, I. Sedláková, M. Illeková (družstva ml. žaček). Druhá místa získali E. Malíčková (jednotlivci žačky), E. Malíčková (jednotlivci ml. žačky) a třetí místa vybojovali Jan Kurfürst (jednotlivci senioři), M. Illeková (jednotlivci minižačky), I. Sedláková

Seniorské družstvo bystřických šermířů – bratři Jiří, Michal a Jan Kurfürstovi a jejich trenér Vlastimil Kurfürst

vá (jednotlivci ml.žačky), E. Malíčková, I. Sedláková, A. Prokešová, M. Illeková (družstva žačky).

Bystřičtí šermíři nesházejí skvělá umístění jen na domácích závodech. Daří se jim i v zahraničních soutěžích. V rakouském Mödlingu zvítězili Eliška Malíčková a Marek Totušek. Bystřice má svého zástupce i v úzkém výběru české národní reprezentace v kategorii seniorů. Je jím Jiří Kurfürst, jehož zatím největším úspěchem je 26. místo z letošního mistrovství Evropy. Nejčerstvější umístění je z mistrovství světa, kde mu o vlásek unikl postup do finálové 64, a tak se musel spokojit s konečným 96. mís-

tem. Jiří Kurfürst je i členem národního družstva, které letos na ME vybojovalo 8. místo a na MS 19. místo. Nejlepšího umístění dosáhl tento tým na loňském evropském šampionátu, kde se umístil na 6. místě.

I přesto, že se jedná o takto malý oddíl, jsou výsledky mladých talentů famózní. Nyní zde působí 28 členů, od nejmenších minižáků po seniory. Každoročně se zde v srpnu koná fleretové soustředění, kam se sjíždí šermíři z celé republiky, aby tu zahájili přípravu na novou sezonu.

-red-

Za zelenými stoly v Poděbradech

■ V rámci soustředění dětí a mládeže se počátkem července konalo v Sokole Poděbrady tréninkové odpoledne s Tomášem Pavelkou, bývalým členem T. J. Sokol Poděbrady, bundesligovým hráčem TTC Zugbrücke Grenau, mistrem ČR družstev i jednotlivců, reprezentantem ČR, hráčem první stovky světového žebříčku stolního tenisu.

Tomáš si pro nás připravil velmi zajímavý program, když nám nejprve povyprávěl o svých prvních krůčcích za zelenými stoly, o své profesionální kariéře a samozřejmě zavzpomínal na svého tátu-trenéra, Zdeňka Pavelku. Poté odpověděl na mnoho dotazů ohledně světového stolního tenisu a přikročil k praktické části. Ukázal nám, jak

se rozvíjejí profesionálně, jak se správně rozehrávají a předvedl několik tréninkových kombinací, kde nás zaujal zejména zásobník, který se všichni učíme. Na závěr každému věnoval foto-

grafii s vlastnoručným podpisem. Pevně věříme, že Tomáš Pavelka po návratu ze zahraničního angažmá najde cestu do herny, kde sám začínal, ať již v jakékoliv formě. *Sokol Poděbrady*

Po dvou letech patří titul opět Dobrušce

■ Do historie oddílu národní házené Tělocvičné jednoty Sokol Dobruška bude 15. červen 2014 navždy zapsán zlatým písmem. Družstvo prvoligových žen vyhrálo soutěžní ročník 2013/2014 a získalo titul mistryně České republiky v národní házené!

Tento ročník byl oproti minulým létům jiný, hrála se pouze základní část, tedy každé družstvo hrálo s každým dvakrát. Tradiční play off bylo letos vypuštěno. Všechna družstva za celou sezónu (podzim a jaro) odehrála celkem 22 utkání, přičemž naše ženy v nich nepoznaly porážku, pouze jedenkrát remizovaly, jinak vše vyhrály, čímž vytvořily historický rekord v národní házené. Dalším zápisem do rekordních tabulek je, že za celou sezónu vstřelily celkem 510 branek, což se žádnému družstvu v minulosti nepodařilo.

V konečném pořadí se za Sokolem Dobruška umístila další dvě sokolská družstva – 2. Sokol Týmákov a 3. Sokol Krčín. Tento obrovský úspěch je o to výraznější, že ženy získaly v této sezóně ve finále 40. ročníku Českého poháru bronzovou

příčku. Tento turnaj se hraje od listopadu do března ve sportovních halách, několikakolovým vyřazovacím systémem, proto i toto umístění je velmi cenné a prestižní.

V 1. lize naše ženy už 18 let patří k absolutní špičce, vždy se umístily mezi první čtyřkou. Titul získaly v roce 1994, 2012 a tento rok.

K zisku titulu patří další úspěch, Sokolu Dobruška se podařilo získat dotaci z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR ve výši 3 mil. Kč na rekonstrukci současného házenkářského hřiště a na stavbu nových sportovišť. Pokud se vše podle plánu podaří realizovat, tak letos na podzim bude v areálu za sokolovnou stát nové multifunkční hřiště s umělým travnatým povrchem o rozměrech 45 x 30 m a výšce vlasu 15 + 2 mm, dále dětské hřiště se čtyřmi herními prvky pro nejmenší děti a beachvolejbalové hřiště o rozměrech 22 x 14 m. Pro dobušské děti a veřejnost, pro žáky ZŠ Opočenská a SPŠelIt. a zejména pro házenkáře zde vznikne moderní aréna pro sport a další volnočasové aktivity. In-

Útočnice Andrea Henclová

Útočnice Petra Laštovičková

vestice ve výši cca 3,5 mil. Kč s názvem „Dětem k radosti, dospělým k mladosti“ historicky naváže na ideje sokolství, které budova sokolovny a její areál desítky let pro občany Dobrušky nabízí.

*Jiří Bednář,
Sokol Dobruška*

■ První ročník florbalového turnaje o putovní pohár Sokola Benátky nad Jizerou se uskutečnil poslední květnový den v městské hale Benátky nad Jizerou – Dražice Nibe Aréna. Cílem bylo uspořádat turnaj, kterého se budou moci zúčastnit i neregistrovaní a amatérští hráči, a u kterého půjde především o příjemné ukončení sezony. Proto se hrálo systémem tři hráči a brankář na dvou zmenšených hřištích najednou. Z původních dvanácti přihlášených týmů nakonec dorazilo pouze devět, i přesto měla předváděná hra vysokou úroveň a všichni účastníci se náramně bavili.

Ze čtyř benáteckých týmů se do semifinále probojoval pouze tým Sokola Benátky „A“ ve složení Petr Blažek, Aleš Maroši, Jiří Lhoňan junior, Tomáš Jelínek, Ondřej Šulc a Marek Procházka. O postup do finále svedli tuhý, leč neúspěšný boj s družstvem Litolice – vesměs ligovými hráči z Lysé nad Labem. Ve druhém semifinále uspěli hráči FBK Devils, hrající regionální amatérskou florbalovou ligu, když si hladce poradili

O putovní pohár Sokola Benátky nad Jizerou

se Sokolem Lhotka. Pohár za třetí místo si již benátečtí nenechali uniknout a s přehledem si se Sokolem Lhotka poradili. Finále bylo velice napínavé, když se brzy dostali do vedení 2:0 hráči Litolice. Ďáblové ze sebe však vydali veškerou energii, náskok dotáhli a sami se ujali vedení, které si již vzít nenechali, a stali se tak historicky prvním vítězem turnaje.

Týmy na prvních 4 místech byly odmě-

něny poháry a věcnými cenami. Putovní pohár však zůstává nadále v Sokole Benátky, neboť k jeho získání jsou potřeba tři výhry na turnaji v řadě. Odměnění byli také Ondřej Šulc jako nejlepší střelec turnaje (26 branek v 7 utkáních) a nejlepší brankář Jan Martinec na turnaji hájící svatyni Litolice. *-jlh-*

Tsunami Cup v Dolních Beřkovicích

■ Již 15. ročník Tsunami Cupu v malé kopané, pořádaný Sokolem Dolní Beřkovic pod záštitou náměstka hejtmána Středočeského kraje Milana Němce a Sokolské župy Barákovy, se letos uskutečnil od 12. do 13. července. Zúčastnilo se ho 17 mužstev, která významnou měrou přispěla k velmi úspěšnému průběhu turnaje. Někteří jednotlivci a mužstva na turnaj dorazili již v pátek večer a ubytovali se ve stanech ve sportovním areálu T. J. Sokol Dolní Beřkovic, kde jsou pro stanování a parkování vytvořeny velmi příznivé podmínky jak pro účastníky, tak pro rodinné příslušníky a známé.

Utkání se hrála na třech hřištích za řízení rozhodčích, kteří byli vybráni z okresního přeboru okresního fotbalového svazu Mělník.

První den turnaje se hrál ve třech skupinách, každý s každým. Z každé skupiny postupovala čtyři mužstva. Celkový průběh naznačoval velmi dobrou úroveň minikopané, kde především vý-

razně kombinačně převyšovala některá mužstva složená z hráčů z divizí, krajských přeborů, I. A třídy a I. B třídy. To bylo vidět především v úrovni technické připravenosti, rychlosti a přesnosti přihrávek. Od 20:00 do 02:00 proběhla

společenská zábava, k jejíž dobré úrovni přispěla hudební skupina pana Křiváčka.

V druhý den turnaje probíhal systém vyřazování a postupu jednotlivých mužstev. Zajímavé bylo, že téměř 40 % postupujících si postup zajistilo trestnými kopy, což ukázalo na značnou vyrovnanost mužstev v herním systému, schopnostech střílet branky a zároveň precizně bránit svoji svatyni.

Mužstva, která byla vyřazena z dalšího postupu v turnaji, hrála o pohár útěchy, aby si všichni zahráli co nejvíce zápasů. Výsledky těch nejlepších byly oceněny diplomy, poháry a věcnými cenami.

Na stupních vítězů stanula mužstva: 1. Dík a Čau (hráči z Libiše, Dolních Beřkovic a Horních Počapel), 2. Božkov Team (hráči ze Štětí a okolí), 3. Happy Guyz (hráči z Cítova, Roudnice n. Labem a dalších mužstev). Pohár útěchy získalo mužstvo San Marino B složené z hráčů Mělníka a okolí.

Nejlepším střelcem se stal Pavel Prachař z týmu Rangers – Čísovice. Nejlepším brankařem byl vyhodnocen Ondřej Větvička z mužstva Božkov Team.

*Emil Vašíček,
starosta T. J. Sokol Dolní Beřkovic*

Do Vídně se sjelo 3 300 sportovců z celého světa, kteří se utkali v různých sportovních odvětvích. Festival je pořádán v podobném duchu jako jsou olympijské hry. Sportovci jsou ubytováni ve společných prostorech a mají společný doprovodný program (např. zahajovací ceremoniál, diskotéka, závěrečný ceremoniál).

Do Vídně odcestovala skupina sedmi volnostylařů z oddílu zápasu Sokola Vítkovice. V konkurenci 153 zápasníků z 33 oddílů z deseti států to byla pro naše borce určitě dobrá zkušenost. Na žíněnce se utkávali nejen ze zápasníky z evropských zemí, ale i se zápasníky např. z Izraele či USA.

Na stupně vítězů se probjovali ve věkové kategorii do 15 let ve váze do 50 kg David Kopřiva, který skončil na 2. místě, stejně jako Matouš Vondál ve váze do 76 kg. Na třetím místě se umístil ve váze do 58 kg Šimon Kopřiva. Na čtvrtém místě skončil ve váze do 63 kg Vojtěch Piskoř, páté místo obsadil ve váze do 69 kg Stanislav Hanák a na šestém místě skončil ve váze do 54 kg Matěj Smilowski. Ve věkové kategorii do 20 let se na 6. místě umístil Honza Jasinský. V celkovém hodnocení družstev naši zápasníci obsadili krásné 8. místo, když na 1. místě skončila reprezentace Maďarska, na 2. místě zá-

Vítkovičtí zápasníci ve Vídni

Ve Vídni se ve dnech 3.–6. července uskutečnil World Sports Festival (WSF) – sportovní festival mládeže.

pasníci z USA a třetí skončila rakouská reprezentace.

V letošním roce díky finanční podpoře SMO v rámci doprovodných aktivit projektu „Ostrava – Evropské město sportu 2014“ byl v průběhu konání WSF umístěn v kongresovém centru hotelu Pyramida (centrum veškerého dění) stánek propagující město Ostravu coby

Evropské město sportu 2014. Po celou dobu konání WSF byly ve stánku k dispozici propagační materiály vztahující se nejen k Ostravě – EMS, ale i k městu samotnému. Na videoprojekci byl nepřetržitě promítán 30minutový film o Ostravě.

*Roman Piskoř,
Sokol Vítkovice, oddíl zápasu*

Úspěchy zlínského vzpírání

■ V maďarské Kazincbarcice úspěšně reprezentoval Českou republiku a ČOS 17letý vzpěrač ze Sokola Jižní svahy Zlín-5 Lukáš Hofbauer. Družstvo ČR skončilo sice na 4. místě, ale Lukáš jako jediný z reprezentační pětice juniorů vytvořil dva nové osobní rekordy. Ve dvojboji zvládl při tělesné hmotnosti 77,10 kg nový osobní rekord ve dvojboji 235 kg a trh 107 kg je také osobním rekordem. V nadhozu se rovněž pokoušel o osobní rekord na 131 kg, který sice zvládl, ale rozhodčí mu pokus neuznali kvůli povolení loktu. Do soutěže se mu proto započítal druhý pokus z nadhozu 128 kg.

V Holešově se v neděli 15. 6. 2014 uskutečnilo mistrovství ČR žen a juniorek do 23 let ve vzpírání. Zlínské vzpě-

račky ze Sokola Jižní svahy v hk do 58 kg v kategorii juniorek do 23 let získala titul mistryně ČR a v kategorii žen dosáhla na stříbro. Gabriele Pallové v hk do 75 kg nový osobní rekord 126 kg stačil v obou kategoriích na bronzové příčky.

Jaroslav Janeba

Eliška Doležalová
mistryně ČR 2014

Skvělé výkony bojovníků ze Sokola Olomouc-Nemilany

■ Otevřené mistrovství ČR v taekwondu WTF Czech Open, které se konalo 21. června v Praze, je pro české taekwondo tradičně vrcholem sezóny. Na turnaji, jehož se zúčastnilo na 300 bojovníků nejen z ČR, ale i ze Slovenska, Polska, Maďarska a Anglie, startovalo rovněž pět bojovníků z oddílu Taekwondo Ocelot, startující pod hlavičkou T. J. Sokol Olomouc-Nemilany. Turnaj je omezen technickým stupněm a je bez rozdílů kategorií, což znemožňuje start začátečnickům a zvedá úroveň bojů. Sokolští bojovníci z Olomouce podali skvělé výkony. Tvrdá příprava pod vedením Radka Tomšů a Daniela Dostála se vyplatila. Jako první do bojů zasáhl Matyáš Skácel, kterého čekaly tři boje. První boj ukončil TKO, druhým prošel

s výsledkem 14:3, finále si pohlídal a po skóre 4:1 si zaslouženě převzal titul mistra ČR. Podobně se dařilo i jeho bratrovi Mirkovi. Hned první zápas proti soupeři z Polska ukončil KO. V semifinále měl absolutní převahu a boj ukončil již v druhém kole vítězstvím 20:2. Finále bylo velmi napínavé. Mirek po celou dobu bodově zaostával. V průběhu třetího kola se Mirkovi podařilo krásnou technikou na hlavu skóre otočit a své vedení si udržet. Po vítězství 9:6 si domů vzal zlatou medaili a titul mistra České republiky. Dalšími bratry v oddílu jsou Honza a Matěj Šmelkovi. Honza nastoupil do bojů ve velkém stylu. Prvního soupeře vyprovodil již po dvou kolech 22:0. Semifinálový boj byl také v jeho režii

a skončil 14:0. Finálový boj byl velmi vyrovnaný. Honza vedl, ale ke konci se soupeři podařilo otočit výsledek o jeden bod a Honza se musel spokojit s druhým místem. Benjamínek klubu Matěj Šmelko zvládl svůj první boj skvěle 4:1, ve druhém boji bohužel na zkušenějšího soupeře nestačil. Probojoval se ale na třetí místo a svou sbírku medailí rozšířil o bronz. V juniorské kategorii startoval za Oceloty pouze Jakub Hanzel. Svůj první boj vyhrával, ale štěstěna mu nebyla nakloněna. Těsně před koncem třetího kola došlo ke kolapsu bodovacího systému a odmazání bodů. Soupeři se nakonec podařilo zvítězit a Kuba zůstal těsně pod medailovými pozicemi.

Leona Dostálová

Letní seminář karate

■ Karatisty ze Sokola Pardubice čekal koncem června jeden z nejpřínosnějších seminářů celého roku – letní seminář, který se od těch ostatních liší především svou délkou, trvá totiž celý týden. Je zde tedy spousta času důkladně procvičit jednotlivé bojové kombinace a zaměřit se na detaily v jejich průběhu. Nestandardní je také ranní část tréninku, která se za dobrého počasí odehrává vždy venku a je zakončena vytrvalostním během.

Kromě oddílů moderního sportovního karate z České republiky jsme měli možnost si společně zacvičit i s našimi přáteli z Německa, Slovinska a Velké Británie. Tento seminář byl také významný tím, že se jednalo o jednu z posledních možností zacvičit si pod vedením zakladatele našeho moderního sportovního karate Rudolfa Jakhela, IX. dan.

Části semináře, na kterou jsme se

nejvíce připravovali a těšili, byl samozřejmě turnaj. Soutěžilo se tradičně ve formách (tedy souboru bojových scén proti imaginárnímu soupeři), sparingu (lehčí forma boje) a sportovních bojích. Díky přípravným tréninkům, které pro nás přímo za účelem letního semináře připravil vedoucí našeho oddílu Pavel Trunec, I. dan, se nám na turnaji vedlo velice dobře.

Ve formách obsadili Ondřej Vachek (F°2 – secunda) 1. místo, Dalibor Mrňávek

(F°3 – tertia set) 1. místo, Josef Jetmar (F°3 – tertia set) 3. místo, Kristýna Krejzlová (F° set) 2. místo a Adam Knajbl (F° Dan set) 4. místo. Ve sparingu a bojích skončili Ondřej Vachek (MO – muži oranžoví) na 1. místě, Dalibor Mrňávek (MG+MB – muži zelení a modří) na 3. místě, Kristýna Krejzlová (FA – ženy absolutní) na 4. místě, Adam Knajbl (MA – muži absolutní) na 1. místě.

V rámci semináře se pardubičtí karatisté umístili na prvním místě a zlepšili tak svou pozici oproti loňskému druhému místu!

Seminář byl zakončen předáním zkušek na vyšší technický stupeň. Díky odhodlanosti, se kterou jsme na semináři cvičili, se nám vedlo i v této oblasti – Andrea Šipošová získala 9. kyu (druhý žlutý pás), Ondřej Vachek 6. kyu (první zelený pás) a Dalibor Mrňávek 4. kyu (první modrý pás).

*Josef Jetmar,
Sokol Pardubice*

Sokolští sportovci na letních soustředěních

Z dvoudenního tábora karatistů ze Sokola Nehvizdy

Tenisté z Nehvizd v Bedřichově

Ve druhém prázdninovém týdnu pořádal Sokol Nehvizdy letní 7denní tenisové soustředění v Bedřichově. Vybrali jsme ubytování v areálu se čtyřmi tenisovými kurty v nádherném a klidném prostředí Jizerských hor. Tábora se zúčastnilo 31 dětí rozdělených do čtyř věkových kategorií. Hlavní náplní byly tenisové tréninky a kondiční příprava, kromě toho spousta doplňkových aktivit (baseball, speedminton, pěší výlety

Ze soustředění florbalistů ve Bzenci

do krásného okolí). Všechny kategorie měly pravidelně také důležitou část venovanou strečinku.

Soustředění se velice vydařilo, s dětmi jsme udělali za týden obrovský kus kvalitní práce v tenisu, v kondici i v motivaci sportovat. Navíc se nám podařilo během týdne moc pěkně propojit všechny věkové kategorie od šestiletých až po třináctileté. Z kamarádství a výborných vztahů mezi věkově rozdílnými dětmi mám velkou radost. Na příští rok již nyní připravujeme dva turnusy – červencový a srpnový, abychom mohli vzít všechny přihlášené tenisty a tenistky.

Petr Kopřiva

Florbalisté v Bzenci

Florbalový oddíl elévů a mladších žáků T. J. Sokol Strážnice se od 11. do 16. srpna zúčastnil letního florbalového soustředění v táborové základně Littner, Bzenec-Přívoz.

Toto soustředění pořádal Dům dětí a mládeže ve Strážnici pro oddíly házené, fotbalu a florbalu.

Nás florbalistů nakonec odcestovalo třináct (ze Strážnice a Hodonína) a dva vedoucí. Od úterý do pátku jsme každé dopoledne absolvovali dvouhodinový trénink v tělocvičně na lesnickém učilišti, odpoledne se střídali trénink s atletickým trenérem nebo fyzioterapeutem,

Léto je příležitostí nejen pro letní tábory pořádaných odbory všestrannosti, ale také pro soustředění sportovních oddílů před novými ročníky soutěží jednotlivých sportů. O některých z nich nám napsali dopisovatelé.

který nás měl za úkol (podle trenéra) „napravit“, což se skoro u všech povedlo. Nechybělo koupání, hry, stezka odvahy, táborák a diskotéka.

Všichni „makali“ a nikdo cvičení nešdil – začátek sezóny se blíží!

Na soustředění jsme zažili spoustu bezva věcí, absolvovali našlapaný program a utužili kamarádství, což je v týmu důležité. Na závěr všichni obdrželi medaile a ti, co se nejvíce snažili, získali navíc i pamětní pohár.

Toto soustředění se uskutečnilo za finanční podpory státního podniku Lesy České republiky, za což velmi děkujeme.

*Vojtěch Studénka,
Sokol Strážnice*

Tábor mladých karatistů

Děti z oddílu karate Sokola Nehvizdy si koncem července užily svůj dvoudenní tábor. Program samozřejmě obsahoval tréninky karate. Pokusili jsme se však vše pojmout malinko netradičně a dát ke všemu tak trochu něco navíc. Šlo nám o to, dělat věci, na které není při běžných trénincích čas a do koktejlu aktivit přidat další zábavná cvičení, hry a povídání. Stříleli jsme z luku, učili jsme se držet rovnováhu, povídali o chování v bouřce, jako jogíni jsme zdravili Slunce, učili se správně dýchat, trénovali úderové techniky se svazkem bambusových tyčí, zkoušeli praktické prvky sebeobrany, pekli buřty. Všichni jsme společně přespali v našem nehvizdském Dráčku a před spaním si pustili film o Shaolinu. Hlavně se nám podařila jedna důležitá věc – všichni jsme se lépe vzájemně poznali a vytvořili si dobrou partu.

*J. Šlahůnek,
J. Záhrobská, K. Záhrobský*

„Díky za každé dobré ráno!“

Cvičení pro úspěšný start do nového dne předvedla na srazu župních vedoucích seniorů místonáčelnice ČOS sestra Dáša Toncarová, která je – mimochodem – povoláním fyzioterapeutka. Toto cvičení rozhodně stojí za zveřejnění – a to i proto, že tento návod k příjemné pohodě ranního vstávání platí všeobecně, nejenom pro seniory. Je pravda, že ranní spěch do zaměstnání už seniory nemusí stresovat, mají dost času, ostatní věkové kategorie dospělých většinou právě ráno bojují o každou minutu. Asi by se obecně uplatnilo oželeť několik málo minut spánku a uvedená cvičení zařadit i do denního režimu ostatních věkových kategorií.

Ze záznamu pořízeného na srazu v Tyršově domě poznáte okamžitě, že jde o obecně známá cvičení. Proto tento zápis nedoprovázejí nákresy, pokusíme se spíš zdůraznit slovy správné provedení jednotlivých cviků.

Takže – odhod'te pokrývku a začínáme:

1) ZP – leh na záda, uvolněně připažit – srovnat trup a pokud možno přitlačit bederní část páteře k podložce, **lopatky po celé ploše rozložit na podložku.**

V této poloze zvolna:

- protahovat do dálky střídavě levou a pravou nohu patou napřed (nevytáčet špičky zevnitř!)
- vzpažit a střídavě protahovat levou , pravou paži (vytahovat z ramene, pohyb cítí trup v celé páteři!)
- střídavě protahovat končetiny na levé, pravé polovině těla
- střídavě protahovat současně levou paži a pravou nohu a totéž opačně

2) ZP – leh – skrčit přednožmo

- oběma rukama přitahovat kolena k tělu (páteř se bederní částí „zabořuje“ do podložky)
- střídavě napínat pravou a levou nohu těsně nad podložku – tah do paty, napnuté nohy

3) ZP – leh – pokrčit přednožmo levou, chodidlo položit na koleno pravé – upažit

- položit pravou dlaň na pokrčené koleno a tlačit ho dovnitř (vpravo) – otočit hlavu vlevo (pozor, nezvedat rameno levé!) a zvolna změnit směr tahu, tzn. vrátit koleno do původní polohy a tlačit ho zevnitř – otočit hlavu do protisměru (rotace bederní části páteře!)
- Cvičíme velmi zvolna, opakovaně, dů-

raz na pravidelné dýchání, výměna nohou!

4) ZP – leh – skrčit přednožmo mírně roznožmo (kolena přibližně v úrovni šíře ramen)

- dlaně položit na kolena dovnitř a tlačit kolena k sobě
- dlaně položit zevnitř na kolena a tlačit kolena směrem od sebe
- dlaně položit na kolena a převal střídavě na levý a pravý bok
- po posledním převalu spustit nohy na podlahu a zvolna vstát

5) ZP – stoj spojný mírně rozkročný

- zpevnění a vytažení páteře směrem vzhůru, mírné podsazení
- totéž v chůzi – přenášet váhu na kročnou nohu, protahujeme svaly na přední straně stehna – hlavu držet vzhůru („někdo nás táhne za vlasy na temeni hlavy!!“)

Měli byste být připraveni na další úspěšný a pohodový den! Podívejte se ještě z okna! Když svítí slunce – usmějte se, jestliže prší – však ono to sluníčko přece jenom vyjde!

Protahení, posílení

Na pohodové ranní vstávání by mělo

během dne navázat další cvičení pro protažení a posílení – to vyplývá z dlouholetých zkušeností a tomuto tématu se sestra Toncarová věnovala v druhé části svého vystoupení na srazu.

1) ZP – stoj mírně rozkročný, chodidla rovnoběžně – připažit

- zpevnění a vytažení trupu a hlavy vzhůru

- zvolna přenášet váhu (náklon) vpravo, vlevo - vpřed, vzad

V obou případech zůstává těžiště na jednom místě a trup ve stejném (vzprímeném, zpevněném) postoji.

- spojit pohyb před a vzad a stranou – trup opisuje malý kruh kolem těžiště

2) ZP – stoj mírně rozkročný, chodidla rovnoběžně – připažit

- zvolna pokrčit přednožmo pravou a přinóžit, totéž opačně, levou. Trup je nutno udržet vzprímený, nevyčlovat z osy!

Lehčí provedení – místo pokrčení přednožmo pouze střídavě stavět levou, pravou na špičku!

- totéž, ale přidat výpon na stojné noze – předpažením vzpažit – upažením připažit

3) ZP – leh roznožný – vzpažit zevnitř
- přisunout levou nohu k pravé a zpět, totéž opačně
- stejný pohyb, ale přidat i úklon (poloha těla vypadá jako „rohlík“)

4) ZP – leh roznožný – ruce v týl
- úklony vpravo a vlevo (nepřetáčejte! nezvedat boky!)

5) ZP – leh pokrčmo mírně roznožný – připažit
- stažením hýžďových svalů zvednout co nejvýš pánev (tělo se opírá o chodidla, ramena, případně paže) – zvolna, „obratel po obratli“ spustit tělo zpět.

Pozor na polohu hlavy, brada směřuje vpřed, nesmí třčet vzhůru, spíše je nutno mírně ji přitahovat k hrudní kosti! Platí to při všech polohách v lehu na zádech!

6) ZP – leh pokrčmo mírně roznožný –
- hrudní předklon a předklon hlavy – předpažit, dlaně položit zevnitř na kolena – výdrž – zvolna leh – připažit – uvolnit
- totéž, ale ze skrčení přednožmo (nohy se nedotýkají země)

7) ZP – sed skrčmo – pažemi přitáhnout kolena k hrudníku
- obrat do lehu na levém boku – vzpažit (trup i končetiny v jedné přímce, nevysazovat!) – paže i nohy mírně nad zemí

Obrat zpět do původní polohy a totéž na druhou stranu!

8) ZP – podpor na levém předloktí na levém boku – pokrčít pravou a opřít ji o zem před levou nohou

- vzpažit pravou (kolmo vzhůru!) – vytáhnout z ramene, opakovaně
Cvičíme na obě strany.

9) ZP – leh na levém boku, levá paže napnuta ve vzpažení na zemi („nevysazovat“), předpažit pravou, dlaně na zem
- 1-2 unožit pravou (koleno směřuje vpřed, nevytáčet ho vzhůru) – skrčít uvažmo pravou předloktím vzhůru (paže tlačít vzad, lokty přitáhnout k tělu, roztáhnout silou prsty!)

- 3-4 předpažit pravou – skrčít přednožmo pravou
- 5-6 = 1-2
- 7-8 přinožit pravou – vzpažit pravou
Cvičít opakovaně na obě strany – koordinčně značně náročné!!

10) ZP – leh pokrčmo (na zádech) – připažit

- upažením vzpažit – upažením připažit (při pohybu vzhůru jsou dlaně obráceny vzhůru, při pohybu dolů do připažení otočit dlaně k zemi)
- totéž, ale s napnutými nohama (pozor na protlačení bederní části páteře k zemi!!)

11) ZP – sed (případně sed zkrížmo pokrčmo), nebo stoj – připažit

1 – upažit, dlaně vzhůru – nádech
2 – vzpažit – výdech
3 – upažit – nádech
4 – připažit – výdech

12) ZP – sed nebo stoj – připažit
- zvolna upažením vzpažit – nádech do břicha

- zvolna upažením připažit – výdech
Pohyby provádíme zvolna, tahem, snažíme se o maximální rozsah a dbáme na pravidelné dýchání.

Relaxace

V třetí části svého vystoupení se sestra Toncarová věnovala relaxaci, kterou by měly tělocvičné aktivity končit.

ZP – leh na zádech pokrčmo – zavřít oči. Je dobré ztlumit světlo, pozor! Musí být přiměřeně teplo.

Cvičitel vede klidným hlasem.

- nádech – sledujeme jak po páteři stoupá vzhůru (páteř se protahuje vzhůru)

- výdech – klesá po páteři dolů (uvolnění)

- s každým nádechem nasáváme teplo
- s výdechem posíláme všechnu únavu z těla ven

- vyvoláme představu velké teplé koule nad tělem – s každým nádechem hřeje víc

- vyvoláme představu potoka omývajícího naše kotníky

Pomalé protažení

- jedna končetina po druhé

- současné protažení celého těla – uvolnění a překulení na bok

- přes bok sed

Spojit dlaně, lehkým třením zahřát, dlaně přiložit na zavřené oči, 2 × nádech a výdech a s výdechem pomalu dlaně oddalovat a otvírat oči – zvolna vztyk.

Relaxační cvičení by mělo navodit pocit pohody a tělesné i duševní rovnováhy, použití vhodné hudby ještě umocní účinky tohoto cvičení.

A ještě něco! Mají-li mít podobná cvičení smysl, je nutno je provádět naprosto uvědoměle a soustředěně s vědomím „proč“ byla do programu hodiny zařazena.

*Hodně zdaru!
Záznam cvičení sestry
Dáši Toncarové
zapsala Jarina Žitná*

Na dalších více než dvacet let byly zmařeny i snahy na obnovu Sokola a Československé obce sokolské. Na následujících řádcích přinášíme vzpomínku i zamyšlení bratra Vladimíra Richtera, účastníka sokolského jednání na Žofíně, které na jaře 1968 připravovalo obnovení ČOS:

Rok 1968 byl obdobím snahy o změnu ekonomiky, snahy o nastolení pluralitní a svobodné společnosti. Obdobím zakončeným srpnovou invazí vojsk Varšavské smlouvy v čele se sovětskými tanky. Pro většinu dnešní populace je to již dávnou historií.

Co znamenalo Pražské jaro pro členy v roce 1949 rozpuštěného Sokola? Připomeňme si některé momenty nahlédnutím do tehdejších novin, do Svobodného slova a Lidové demokracie.

Středa 10. 4. 1968, Svobodné Slovo: Sokol nastupuje v nový život. Přípravný výbor Sokola – bývalí činovníci ČOS: Blažena Martinková-Křížová, místostarostka, MUDr. Miroslav Kavalír, náčelník, J. Vokáčová, místonáčelnice, V. Havlíček, člen vzdělavelského předsednictva, K. Somr, jednatel přípravného výboru. Zprávy o obnovení činnosti sokolských jednot zasílejte na adresu: pošt. schránka č. 95, Praha 2-Vinohrady.

19. 4. 1968. Skončilo IV. plenární zasedání ÚV ČSTV. Na tomto plenárním zasedání dne 18. 4. zaznělo, že vrátit Sokolu majetek je anachronismus.

Dne 21. 4. se sešlo v 8.00 hodin na Žofíně téměř 2 000 bývalých členů, cvičitelů a činovníků pražského pětižupí. Jednání bylo zahájeno Sukovým pochodem V nový život. Jak referuje Lidová demokracie 22. 4., umlčený hlas Sokola promluvil. Byl zvolen přípravný výbor s cílem připravit sjezd činovníků všech bývalých žup na den 5. 5., a to opět na Žofíně.

Dne 5. 5. se sešlo přes 3 000 bývalých členů a činovníků 50 někdejších sokolských žup. Jak uvádí dne 6. 5. 1968 Lidová demokracie, Sokol se dává na pochod: na včerejším sjezdu župních činovníků Sokola na Slovanském ostrově zazněla řada příspěvků, m.j. ing. Kalaje z bratislavské Masarykovy župy, dr. Hobzy, doc. dr. Milana Machovce. A byl zvolen přípravný výbor ČOS: Martinková, Hobza, náčelník dr. M. Kavalír, náčelnice J. Prokšová.

Jednání dne 21. 4. jsem se účastnil jako jeden z nejmladších účastníků. Členem

Rok 1968 v historii Sokola

Tak jako každý rok, i letos si sokolové spolu s celou českou veřejností připomenuli neblahé výročí českých dějin: 21. srpna uplynulo 46 let od invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa, která ukončila krátké období tzv. Pražského jara, a s ním i naděje na demokratizaci a vytvoření pluralitní společnosti.

foto: Český rozhlas

Vzpomínkových akcí k výročí 21. srpna u budovy Českého rozhlasu na Vinohradské třídě v Praze se každoročně účastní i zástupci České obce sokolské

Sokola Královské Vinohrady jsem se stal v roce 1947. Matka byla jednou z vedoucích rukodělného oddílu. Ona i tatínek byli vyhozeni po XI. všesokolském sletu. A mně i bratrovi Sokol skončil v roce 1949. Přišla pro nás jiná doba, v níž to nejdůležitější pro režim byl náš sociální původ.

Tenkrát, 21. 4. 1968, mi bylo 26 let. Neuvědomoval jsem si, že na ten den se s odstupem let budu dívat jako na historii. Co mi z té historie uvízlo v paměti? Množství sokolů v krojích. Slavnostní pocit, že je šance se k něčemu vrátit. Presenční kniha u vchodu. Řečníky a jejich projevy jsem vnímal, leč jejich jednotlivé myšlenky se mi v paměti slily v jediný celek: Chceme obnovit Sokol.

Co se mi však vrylo do paměti? Byl čten pozdravný dopis paní Hany Benešové, manželky prezidenta Edvarda Beneše. A pozdravné dopisy našich čelných sportovkyň: Bosákové, Matlochové a také Věry Čáslavské. Na některá jména jsem jistě zapomněl. Byl tam dopis s jménem Tkáčová, Řivnáčová, či další? Kde jsou

dnes dokumenty o tomto jednání? Kde je zápis jednání, presenční kniha, kde jsou ony čtené dopisy? U koho? Jsou dnes ještě dohledatelné?

Nahlédnutí do Svobodného slova a Lidové demokracie není rešerší tisku. Lze dále hledat v Lidových novinách, Mladé frontě, Práci, Rudém právu, Večerní Praze a Sportu. Pokud reportéři v denním tisku nezachytili jednotlivé momenty jednání, pokud nebudou dohledány dokumenty z jednání, potom se pro Sokol ztrácí kus historie. Či lépe, zvolím-li podmiňovací způsob. Sokol by ztratil kus historie. Pokud od některých z oněch tisíců přítomných se nepodaří získat alespoň dnes osobní vzpomínky. Vzpomínky na ony dva dny na Žofíně. Ale také na dění v bývalých jednotách počátkem roku 1968, na osudy jednotlivých sokolských aktivistů v následném období normalizace, kádrových prověrek a vyhazovů ze zaměstnání. Byl by to hodnotný sborník.

Vladimír Richter,
Sokol Praha Královské Vinohrady

Vojenská neděle ve Strážnici

■ V měsíci 100. výročí vzplanutí první světové války jsme nemohli zvolit jiné téma na Vojenskou neděli než právě její boje. Akce se odehrála v neděli 20. července ve strážnickém skanzenu a nemohla by se uskutečnit bez významné podpory Národního ústavu lidové kultury. Na různá místa desetihektarového areálu skanzenu byly umístěny vojenské tábory, a to legionářský, německý a rakousko-uherský. Kromě toho také množství stánků a stanovišť, z nichž můžeme jmenovat zejména Československou obec legionářskou, která v tomto roce prezentuje 100. výročí vzniku Čs. legií a také projekt Legie 100, který mnoho akcí k tomuto tématu zaštiťuje, dále také T. J. Sokol Strážnice, která prezentovala svou činnost i neméně bohatou historií. Diváci mohli také nahlédnout, jak se vařivalo v polní kuchyni, také si mohli odeslat dopisnice z Polní pošty s historickými razítky a nesměla chybět ani vzduchovková střelnice. Chvilí po 14. hodině se strhla bitva o Halič, v níž proti sobě vystoupilo na 50 uniformovaných účastníků, rakouský obrněný automobil Romfell a o ošetřování raněných se postaraly ses-

try Červeného kříže. Naštěstí se jednalo pouze o zranění fingovaná. V parném počasí však musíme smeknout před nasazením všech účastníků bojové ukázky. Z dalších aktivit, které mohli návštěvníci zhlédnout, můžeme jmenovat například bojový výcvik nebo polní soud s dezertéry, který svým způsobem ozvláštnil celou akci.

Na konci bojové ukázky jsme uctili památku všech vojáků, kteří bojovali čestně a nedočkali se konce první světové války, a to napříč armádami a národy, minutou ticha. Děkujeme zázemí MVJVM a také všem osobám, které byly nápomocné při realizaci akce, zejména bratrům z T. J. Sokol Strážnice, bratrům z jednot i ústředí ČSOL a mnohým dalším.

*Lukáš Lexa,
předseda KVH 19. prapor
SOS Hodonín o.s.,
místopředseda ČSOL
– jednota Hodonín*

Blahopřání

Posledního července oslavila 80. narozeniny naše skvělá náčelnice a jednatelka T. J. Sokola Hlubočepy sestra Milena Čížková.

Různým formám sportu, hlavně sportovní a rytmické gymnastice, se ve svém volném čase věnovala celý život. Stále pracuje, s manželem Milanem se stará o domek a zahradu, mnoho času jí zabírá administrativní práce pro Sokol, chodí si také s ženami zacvičit. Všichni jí její elán a energii můžeme jen závidět! Děkujeme Ti, Mílo, za Tvoji starost a péči o nás cvičitele, za tu spoustu času, kterou Sokolu věnuješ, aby naše jednota vůbec byla „provozuschopná“, a za to, jak přes neustálé nástrahy bojuješ o to, abychom mohli vštěpovat dětem i dospělým lásku ke sportu! Přejeme i nadále pevné zdraví!

*Za cvičitele T. J. Sokol Hlubočepy
Hanka Černá*

Tělocvičná jednota Sokol Beňov, která před dvěma lety oslavila 100 let od svého založení, patří k největším spolkům v Beňově a také vždy patřila v župě Středomoravské-Kratochvilově k těm neaktivnějším. Zásahu na tom měla celá řada jejích členů, pro které je letošní rok rokem jejich výročí. Výbor jednoty by se proto rád v několika málo řádcích alespoň zmínil o některých z nich.

Je to především jeden ze zakladatelů Sokola v Beňově bratr **Rudolf Lukaščík**, který by 23. listopadu oslavil 120 let a od jehož úmrtí uplynulo 23. ledna letošního roku 35 let. Život v Sokole mu byl vším, na jaře 1919 se stal jednatelem župy Moravskoslezské Kratochvilovy v Přerově a později také jejím starostou. Patřil k pilířům Sokola v Přerově a také tehdejší Československé republice, byl členem zahraničních Sokolů, zúčastnil se zahraničního prvního i druhého odboje, za něj byl i několikrát vězněn. Nejstarším dosud žijícím členem T. J. Sokol Beňov, který letos oslavil významné výročí, je bratr **Rostislav Olehla**, který 18. ledna oslavil 85 let svého života.

Bratr Rudolf Lukaščík (úplně vlevo) na schůzce sokolů s prezidentem E. Benešem

Rok výročí Sokola Beňov

Celý život pracoval v zemědělství a Sokol byl pro něj potěšením i zábavou. Dalším jubilem je bratr **Bohumír Hovůrka**. Narodil se v Beňově 28. ledna 1934 a od mládí cvičil v Sokole a hlavně hrával fotbal ve všech věkových kategoriích včetně tzv. starých pánů. V roce 1982 se stal starostou jednoty a tuto funkci vykonával svědomitě 20 let. Zasloužil se o „bezproblémový“ přechod Sokola v Beňově do obnovené ČOS již v lednu 1992. Nyní je na zaslouženém odpočinku a i přes nejrůznější zdravotní problémy se zajímá o vše, co se v naší jednotě děje.

Posledním a zároveň nejmladším jubilem je současný člen výboru T. J. Sokol Beňov, dřívější dlouholetý náčelník jednoty a župní vedoucí sokolského do-

rostu župy Středomoravské-Kratochvilovy bratr **Evžen Janda st.**, který 27. června 2014 oslavil své sedmdesáté narozeniny. Tento věk však na něm určitě není znát. Svým sokolským duchem výrazně ovlivňuje sokolské dění v Beňově. Celý výbor jednoty by mu chtěl touto cestou popřát do dalšího života hodně zdraví, štěstí a hlavně elánu do další práce. Vždyť beňovská sokolovna se mu stala druhým domovem. Jako hospodář jednoty se pečlivě stará o svěřený majetek a bez „Bratra“ (jak mu sokoli v Beňově říkají), si nedovedeme život beňovského Sokola vůbec představit.

Za výbor jednoty František Kubík, starosta T. J. Sokol Beňov

Zástupci beňovského Sokola a obecního úřadu přejí bratru Olehlovi k jeho 85. narozeninám

Oslava narozenin bratra Bohumíra Hovůrky – zleva: Zbyněk Batěk, vzdělavatel T. J. Sokol Beňov, Bohumír Hovůrka (85), Ivo Pitner – starosta obce a místostarosta jednoty, Evžen Janda (70)

Termínová listina vzdělávacích akcí Ústřední školy ČOS a vzdělávacího střediska župy Olomoucké – Smrčkovy druhé poloviny roku 2014

Termín	Název akce	Forma	Místo	Pořádá
5.–7. 9.	Skalní lezení II.	seminář	Olomouc	VSO
13. 9.	Setkání studentů a přátel vzdělávání	setkání	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
14. 9.	Rope skipping	seminář	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
19.–21. 9.	Základní část pro cvičitele III. třídy	školení	Olomouc	VSO
20.–21. 9.	Tvorba sestav sportovní gymnastiky ženy / muži	seminář	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
24.–28. 9.	Na vodě bezpečně a technicky správně	akreditovaný seminář	České Vrbné	ÚŠ + OV
26.–28. 9.	Základní část školení pro cvičitele III. třídy	školení	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
29. 9.–5. 10.	Move Week			ÚŠ
4. 10.	Parkour – Umění pohybu	seminář	ZŠ Strossmayerovo náměstí, Praha	ÚŠ
4. 10.	Pohádky v hodinách RDPD II.	seminář	Praha	ÚŠ
5. 10.	Míče a padák pro nejmenší	seminář	Praha	ÚŠ
5. 10.	Pořadatelsví a organizace akcí	seminář	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
10.–12. 10.	Cvičitelé všestrannosti III. třídy	školení	Olomouc	VSO
18. 10.	Kruhový trénink pro muže	seminář	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
18. 10.	Kineziotaping pro cvičitele	seminář	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
25. 10.	Cvičitelé všestrannosti III. třídy	zkoušky	Olomouc	VSO
25. 10.	Florbal hrou	seminář	Olomouc	VSO
2. 11.	Jóga	seminář	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
7.–9. 11.	Mezinárodní seminář RDPD	seminář	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
8.–9. 11.	Rozhodčí teamgym – nová pravidla	školení	Olomouc	VSO
15. 11.	Ústřední škola na cestě	seminář	Morava	ÚŠ
22. 11.	Kineziotaping pro cvičitele	seminář	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
29. 11.	Seminář pro seniory	seminář	Tyršův dům v Praze	ÚŠ
29. 11.	Ústřední škola na cestě	seminář	Čechy	ÚŠ

Přihlášku naleznete na www.sokol.eu po kliknutí na položku Vzdělávání v levém menu a poté na Ústřední škola ■ Přihláška ÚŠ ČOS ■ on-line přihláška v hlavní části stránky. Přihlášku také najdete na adrese <http://goo.gl/t2mltW>.